

**РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ОКРУЖНИ СУД У БЕОГРАДУ
ВЕЋЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл. бр. К.В. 03/2006**

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 11.04.2007.године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан свима.

**НАСТАВЉЕНО 11.05.2007. ГОДИНЕ
СА ПОЧЕТКОМ У 09,40 САТИ**

- **Констатује се да је веће у неизмењеном саставу.**
- **Да су присутни заменик тужиоца за ратне злочине Драгољуб Станковић.**
- **Пуномоћници оштећених адв. Драгољуб Тодоровић и Наташа Кандић.**
- **Те оптужени Поповић и Стојановић са браниоцима адвокатима Божом Прелевићем и Варјом Банић.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Извињавам се колегинице док запамтим. Колега Прелевић изволите?

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Ја се извињавам пре почетка главног претреса имам једну молбу, наиме испред зграде суда је син Милоша Стојановића коме фали 5 дана до пунолетства, па ме окривљени замолио да Вас питам да ли је у складу са обичајима суда да може да присуствује или не?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Малолетна и наоружана лица не могу бити у судници, још 5 дана не ће моћи.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Добро, хвала. Имам још једну ствар која није битна за данашње суђење, али просто хоћу да вам предам то је лекарско уверење за Стојановић Милоша, а из кога се, он је био рањен `99. године и овде се види и ток лечења и види се када је ишао на физикалне терапије, апропо свих оних прича сведока о евентуалном његовом присуству код затрпавања гробница где се види да је био потпуно неспособан за такво нешто јер је имао сломљену руку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је у оригиналу. Захваљујем.

Бранилац оптужених адв. Прелевић предаје суду лекарски извештај од 15.05.1999. године на име опт. Стојановић Милоша уз образложење како је то евидентирано аудио техником у суду. Исто предаје како у оригиналу у који суд изврши увид, тако и у фотокопији, па након констатације да је фотокопија верна овом оригиналу, оригинал се врати браниоцу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, за данас смо планирали саслушање три сведока Протић Светислава, Зорана Анђелковића и Милана Петровића. Шта кажу људи из обезбеђења да ли су сведоци приступили? Ко је, позовите све који су.

Нека уђу сведоци па ћемо.

Добар дан.

Анђелковић, Протић и Петровић.

Господине Протићу, Анђелковићу, Петровићу саслушаћемо вас данас као сведоке у овом поступку. Дужни сте казивати истину, за давање лажног исказа се кривично одговара, нисте у обавези да одговорите на питања суда чијим одговором би себе или свог блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или пак кривичном гоњењу, дакле на та питања нисте у обавези да одговорите. Ја ћу сад замолити господина Протића и Петровића да сачекају у ходнику суда док не чујемо сведока Анђелковића.

Констатује се да су сведоци Протић, Анђелковић и Петровић упозорени на дужност казивања истине, те на последице давања лажног исказа, па су у засебну просторију из суднице удаљени сведоци Протић и Петровић, док у заседању остаје сведок Зоран Анђелковић.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се главни претрес настави и да се настави доказни поступак.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

Сведок ЗОРАН АНЂЕЛКОВИЋ

Са подацима као у спису.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Анђелковићу име Вашег оца је Радослав?

СВЕДОК ЗОРАН АНЂЕЛКОВИЋ: Радослав да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 58. годиште у Варварину, професор?

СВЕДОК ЗОРАН АНЂЕЛКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Београдског батаљона 57 у Београду?

СВЕДОК ЗОРАН АНЂЕЛКОВИЋ: Да.

Са подацима као у спису, заклет читањем законског текста заклетве за сведока исказује.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Анђелковићу имате на пулту текст заклетве, молим Вас гласно прочитајте.

СВЕДОК ЗОРАН АНЂЕЛКОВИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Анђелковићу, Ви сте саслушани 11. марта 2005. године пред истражним судијом овог суда у овом кривичном предмету, па Вас питам да ли остајете при тим својим казивањима?

СВЕДОК ЗОРАН АНЂЕЛКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Остајете? Ајте нам само укратко реците да ли познајете овде оштећеног Фатоса Битићија?

СВЕДОК ЗОРАН АНЂЕЛКОВИЋ: Да, мислим познајем га.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имали сте прилику да се упознате?

СВЕДОК ЗОРАН АНЂЕЛКОВИЋ: Господин Сокој Ћусе ме је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е то нам реците.

СВЕДОК ЗОРАН АНЂЕЛКОВИЋ: Прво пре него то што ме питате морам неколико ствари да кажем, мислим да није коректно да се преко новина позивам на ово суђење, мислим да је коректније да добијем прво позив, а онда да новине објаве, па знате шта друго нисам га примио као фисоки функционер СПС-а јер то тада нисам био, био сам председник Извршног већа на Косову и Метохији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ево само пре него што наставимо, дакле суд Вама позив шаље на одговарајући законом прописан начин.

СВЕДОК ЗОРАН АНЂЕЛКОВИЋ: Да, добио сам у понедељак позив поштом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То што новине одмах након Вашег данашњег сведочења из суднице објаве садржај Вашег сведочења, то није проблем суда знате.

СВЕДОК ЗОРАН АНЂЕЛКОВИЋ: Не, није проблем то. Није проблем уопште то, проблем је што сам ја пре него што сам позиван, три недеље пре него што сам добио позив, у медијима сазнао да сам сведок на данашњем суђењу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У судници се одлучи о саслушању сведока, странке то, то се странкама јавно објави, наравно да је јавност која прати суђења то зна и то је отуд. Но добро, да се вратимо на оно основно. Дакле Ви сте у то време били?

СВЕДОК ЗОРАН АНЂЕЛКОВИЋ: Ја сам у то време био председник Извршног већа Косова, Привременог извршног већа Косова и Метохије. Наравно у то време у коме сам примио господина Фатоса Битићија, примио сам га према захтеву председника Реформске демократске партије Албанаца, господина Сокој Ћусе. Нажалост тада у простору или у згради Привременог извршног већа није било ни секретарице, ни шефа кабинета према томе нико није ни могао да присуствује јер су сви фактички били отерани или отишли са Косова и Метохије. Примио сам га на захтев Сокоја Ћуса, са молбом да помогнем господину Битићију да сазна нешто више о својој браћи, колико се сећам тада он ми је рекао да су они негде на граници у Мердаре, на граничном прелазу или на тој административној граници ухапшени под наводом да имају новац, велику количину новца. Нисам то потпуно сигуран, али мислим да је то било објашњење зашто су приведени по објашњењу господина Битићија и наравно да сам на неком од првих наредних, прву наредну могућности коју сам имао, те могућности су углавном биле састанци Југославенског комитета за сарадњу са цивилном мисијом у Београду у Савезној влади, господина Лукића питао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сретен Лукић?

СВЕДОК ЗОРАН АНЂЕЛКОВИЋ: Да, Сретена Лукића питао, тј. замолио га да дао сам му та три имена и замолио га да сазна где су, претпостављајући да су у неком затвору.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Лукић је тада био?

СВЕДОК ЗОРАН АНЂЕЛКОВИЋ: Лукић је тада био помоћник министра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Унутрашњих послова?

СВЕДОК ЗОРАН АНЂЕЛКОВИЋ: Унутрашњих послова, али ја сам га знао пошто је био шеф штаба полиције на Косову и Метохији и он је долазио испред полиције на тим састанцима Комитета за сарадњу са цивилном мисијом, на тим састанцима су били наравно и представници Владе Републике Србије и надлежних институција које су нека питања која су тог тренутка била важна за сарадњу са цивилном мисијом и за положај Срба на Косову, долазили у Савезну владу, значи. Те је састанке углавном водио господин Шаиновић или неко од председника, потпредседника Југославенског комитета.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Анђелковићу реците нам кад се то дешава?

СВЕДОК ЗОРАН АНЂЕЛКОВИЋ: Па значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте примили Фатоса?

СВЕДОК ЗОРАН АНЂЕЛКОВИЋ: Па ја сад стварно не могу тачно датум.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте помињали у истрази сте помињали неке белешке Ваше?

СВЕДОК ЗОРАН АНЂЕЛКОВИЋ: Јесте, ја сам Вам дао те белешке, али морам да кажем да сам свеску оставио негде да би сакрио од себе и нисам ових дана успео да нађем али сам вам тада показао белешке у ком термину од прилике сам могао да га примим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви овде кажете, али је остало нејасно, Ви овде кажете да би то могло да буде између 28. фебруара и 23. марта, према томе значи иза, ево ја сад читам оно што сте Ви рекли, према томе значи иза 28. али не касније од половине марта?

СВЕДОК ЗОРАН АНЂЕЛКОВИЋ: `99.?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад остало је забележено да ли је `99. или 2000.?

СВЕДОК ЗОРАН АНЂЕЛКОВИЋ: То сам ја рекао зато што сам ја мислио да је то било пре рата, да будем искрен, али то сам рекао пре него што сам белешке, то још сам рекао кад је била она истрага, ја сам вама показао белешке у том термину, то није тај термин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Предамном се налази Ваш записник о Вашем саслушању код судије Дилпарића 11. март 2005. године?

СВЕДОК ЗОРАН АНЂЕЛКОВИЋ: Да, да, вероватно ја иначе белешке не пишем датуме, кад примам. Мислим уопште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ево сад ја читам.

СВЕДОК ЗОРАН АНЂЕЛКОВИЋ: Него пишем неки претходни па онда између.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По ономе што сам у међувремену претурајући што бисмо рекли по својим белешкама, а тих дана наравно после доласка КФОР-а и УНМИК-а примио сам на стотине људи чији су чланови породице, родитељи или деца нестали или убијени или киндаповани, без обзира на верско-националну припадност и поводом тога сам направио књигу коју вам остављам.

СВЕДОК ЗОРАН АНЂЕЛКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али на жалост ја је у овом спису тренутно нема.

СВЕДОК ЗОРАН АНЂЕЛКОВИЋ: Ја имам ево.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А то укључује и преко 1.000 убијених и преко 1.200 киднапованих, и у том смислу сам са захтевом Сокоја Ћусе председника Реформске и тако даље, и онда говорите да би то према ономе што сам ја мислио морам да кажем да сам веровао да је то било много раније, али по својој свести то је могло да буде после 28. фебруара или 28. фебруара, али наравно не касније да видим који ми је следећи датум записан у свесци пошто ја не пишем уредно датуме, али негде и

запишем ово је тек 23.03., према томе значи иза 28. али не касније од половине марта.

СВЕДОК ЗОРАН АНЂЕЛКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад?

СВЕДОК ЗОРАН АНЂЕЛКОВИЋ: Па то је могуће, онда је то ово тачно што сам ја нашао, значи онда сам га ја примио можда други пут, јер сам ја овде у једној свесци, белешци, нашао следећи датум где сам написао себи 10 обавеза за неку седницу Југославенског комитета, а то је 27. март, то је вероватно тај датум, а следећи ми је 3. април када је била седница Југословенског комитета али 2000. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 2000. године?

СВЕДОК ЗОРАН АНЂЕЛКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е да ли би ово онда требало да буде те 2000. године?

СВЕДОК ЗОРАН АНЂЕЛКОВИЋ: Ево овде имам неких 10 обавеза које сам написао за ту седницу, које могу да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То би по нама у сваком случају морало бити или 2000. или 2001. или?

СВЕДОК ЗОРАН АНЂЕЛКОВИЋ: Да, јер није могло.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или касније, '99. не може бити јер су још живи.

СВЕДОК ЗОРАН АНЂЕЛКОВИЋ: Да, датум пре овога је 23., 27.3. је иза значи а 23. март је пре овог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли говорите о 2000.?

СВЕДОК ЗОРАН АНЂЕЛКОВИЋ: О 2000.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е добро.

СВЕДОК ЗОРАН АНЂЕЛКОВИЋ: И ту има нпр. прво питање имовина предузећа, паре, роба предузећа на Косову.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро.

СВЕДОК ЗОРАН АНЂЕЛКОВИЋ: Па онда и та три имена, Иљи Битићи, Агрон Битрићи и Мехмет Битићи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте записали као примедбу, као подсетник да.

СВЕДОК ЗОРАН АНЂЕЛКОВИЋ: Метнуо сам као подсетник да питам на седници Југословенског комитета.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да проверите на седници Југословенског комитета?

СВЕДОК ЗОРАН АНЂЕЛКОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте добили икаква сазнања везано?

СВЕДОК ЗОРАН АНЂЕЛКОВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле повратну неку информацију од господина Лукића или од било кога другог?

СВЕДОК ЗОРАН АНЂЕЛКОВИЋ: Не, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никакве?

СВЕДОК ЗОРАН АНЂЕЛКОВИЋ: Не, никакве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте након тога било са Фатос Битићијем или са овим Сокој Ћусом, да ли сте након тога што контактирали и разговарали?

СВЕДОК ЗОРАН АНЂЕЛКОВИЋ: Са Сокољом сам се виђао често зато што сам ја остао до 5. октобра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али везано за?

СВЕДОК ЗОРАН АНЂЕЛКОВИЋ: Могуће да смо причали о томе како нисмо успели да помогнемо господину Битићију. Како нисмо успели да помогнемо, да нађемо, да сазнамо нешто о томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте се са Фатос Битићијем и једном након тога срели поново?

СВЕДОК ЗОРАН АНЂЕЛКОВИЋ: Не сећам се стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, он каже овако.

СВЕДОК ЗОРАН АНЂЕЛКОВИЋ: Не могу да се закунем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он каже овако у овој судници, да је био лично са Вама.

СВЕДОК ЗОРАН АНЂЕЛКОВИЋ: Да, био је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У том смислу како и Ви казујете и да сте му Ви обећали помоћи, да сте назвали након неких 5 до 10 дана да сте назвали тог његовог пријатеља, познаника, мада је нама мало остало нејасно.

СВЕДОК ЗОРАН АНЂЕЛКОВИЋ: Сокој Ћуса је радио као орган Извршног већа у то време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде се помиње неки Кафон, бар тако је евидентирано аудио техником овде у суду, Кафон ми је рекао да су они убијени, твоја браћа су убијени. Да је то информација коју сте Ви том неком пренели?

СВЕДОК ЗОРАН АНЂЕЛКОВИЋ: Господин Сокој Ћуса је значи био у то време директор телевизије на албанском коју сам ја направио на Косову и био је члан Привременог извршног већа, према томе ми смо се виђали свакодневно. И наравно да смо размењивали мишљења о томе како неким људима нисмо успели да помогнемо, вероватно је логично да смо разговарали о томе како нисмо успели да помогнемо господину Битићи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да и он говори да би то било после неких 6 месеци након нестанка његове браће, а да ли би то био крај `99. почетак 2000.?

СВЕДОК ЗОРАН АНЂЕЛКОВИЋ: Али ево као што видите могу да Вам покажем слободно ову моју белешку, мислим не, то је свеска, према томе није, значи где је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле никаквих сазнања ни од кога Ви о судбини тројице нисте добили?

СВЕДОК ЗОРАН АНЂЕЛКОВИЋ: Пазите, чак и да сам имао сазнања, онда би ја то прибележио, зато што сам ово претходних 9 питања, тачније од ових 9, 8 штиклирао да је неко прихватио обавезу да заврши, па ево нпр.то око имовине или око моторола за Вучитрн за неко село Бојбуљу или или систем веза или када је реч о прихватним центрима или кад је реч о информисању па пише новина, телевизија, радио, па Артемије пише болница, велика хуманитарна помоћ, све су то ствари штиклиране, једино што није штиклирано јесте под бројем 4 где пише Оливер који је тражио нека кола и тражио је да не набрајам шта је све овде тражио то није штиклирано и није штиклирано браћа Битићи, није ни на који начин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам говори што ово име Кафон је овде евидентиран, Кафон?

СВЕДОК ЗОРАН АНЂЕЛКОВИЋ: Не, не, ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питања.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У Вашем исказу Ви сте поменули и реченицу други пут сам се видео, да ли то значи колико сте се пута видели са Фатосом?

СВЕДОК ЗОРАН АНЂЕЛКОВИЋ: Значи, ако сам се видео ово овде, ово је могуће да је записано на основу разговора са господином Сокојом Ћусе да сам ја написао белешку јер ме је он стално подстицао на то, а могуће да смо се видели пре тога, ја стварно, ја сам примио хиљаду људи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се сећате колико пута сте разговарали са Фатосом, односно колико пута сте га примили непосредно?

СВЕДОК ЗОРАН АНЂЕЛКОВИЋ: Једном сам сигуран.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: За једном сте сигурни?

СВЕДОК ЗОРАН АНЂЕЛКОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли некада разговарали са њим телефоном?

СВЕДОК ЗОРАН АНЂЕЛКОВИЋ: Не, не, не знам уопште нисам имао његов телефон.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, то је то, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље молим.

СВЕДОК ЗОРАН АНЂЕЛКОВИЋ: Не знам ни где живи.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли је уопште чуо и кад је чуо да су погинули браћа Битићи?

СВЕДОК ЗОРАН АНЂЕЛКОВИЋ: У новинама кад је овај процес почео и када су објављивале новине, први пут сам тада чуо.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не, кад је процес или кад, кад?

СВЕДОК ЗОРАН АНЂЕЛКОВИЋ: Кад је објављено у новинама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро било је разних објава. Објава у новинама се не поклапа са почетком овог процеса, те две ствари се не поклапају.

СВЕДОК ЗОРАН АНЂЕЛКОВИЋ: Из новина сам сазнао.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли можда то што стоји у Вашој бележници, што кажете да сте можда прибележили да питате на седници Југословенског комитета, да ли се ово можда односи на то да Вас подсети, а не да говори о томе када сте Ви добили ту информацију, кад сте разговарали са Фатосом и Сокојом?

СВЕДОК ЗОРАН АНЂЕЛКОВИЋ: Ја сам са Сокојом се виђао често, ја вам кажем Сокој Ћусе је радио код мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Анђелковићу окрените се према нама и према овоме микрофону да би се ово боље евидентирало, а иначе одговарате.

СВЕДОК ЗОРАН АНЂЕЛКОВИЋ: Сокој Ћусе је значи живео у Приштини, не у Призрену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

СВЕДОК ЗОРАН АНЂЕЛКОВИЋ: У то време био је, ја сам га именовао после бомбардовања за члана Привременог извршног већа и за директора телевизије на албанском коју сам ја направио, на албанском, не на српском. Према томе њега сам виђао готово свакодневно. Да ли је ово, ово је што се мене тиче пре је могуће да на основу разговора са Сокољом сам себи прибележио обавезе које би требао да.

НАТАША КАНДИЋ: То значи да постоји могућност да сте Ви сазнали да сте са Фатосом разговарали раније него што је тај датум 23.?

СВЕДОК ЗОРАН АНЂЕЛКОВИЋ: Могуће је, ја нисам уопште.

НАТАША КАНДИЋ: Рекли сте нам да сте питали тада помоћника министра полиције Сретена Лукића, а да ли сте га једном сте га питали, онда пошто није стизао одговор да ли сте му се обраћали поново?

СВЕДОК ЗОРАН АНЂЕЛКОВИЋ: Знате шта ја сам живео у Приштини, а они су живели у Београду, ја сам у Београд долазио то је углавном понедељак или уторак, не на сваку седницу Југословенског комитета, моја једина могућност да питам је била седница Југославенског комитета, као што је једина могућност да питам за Србе је био састанак са Ђексоном или са Бејлијем командантом или замеником команданта КФОР-а, према томе то су моје адресе биле где је могу некога да питам, ако добијем позитиван одговор или добро када кажем позитиван одговор је позитиван када добијете информацију неку, ОК ако не добијете шта ја могу. На исти начин како сам се односио према чињеници да сам примио све из Белаћевца и господина Бошка Буху, за његовог брата или као што сам примио људе из Оптеруше

и разговарао са њима и био тамо или из Ораховца или породицу убијеног потпредседника Скупштине Косова Поља или људе из Ђаковице, на исти начин сам се односио и према.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, јел можете да нам наведете да ли сте на састанку Југословенског комитета или на било ком другом састанку да сте некога питали и добили било какав одговор у вези са овим?

СВЕДОК ЗОРАН АНЂЕЛКОВИЋ: Добио сам одговор господина Лукића коме сам дао ова имена и замолио сам га да провери. Иза тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро сведок је рекао да никакву повратну информацију није добио.

СВЕДОК ЗОРАН АНЂЕЛКОВИЋ: Знате, ви морате да имате у виду да сам ја био председник Извршног већа и да ја нисам имао никаква званична овлашћења, овај суд се бави овим процесом 2-3 године па није дошао до сазнања које има све механизме, ја нисам имао никакв механизам. У мојој надлежности, значи под мојом контролом као председника Извршног већа није било ни полицајац ни инспектор ни нико, нико, једино запослени у Извршном већу који су побегли после бомбардовања, а ово се дешавало после бомбардовања.

НАТАША КАНДИЋ: Само ми реците, занима ме рекли сте додуше оградили сте се, рекли сте да нисте сасвим сигурни, али да се колико се сећате да је, да су браћа Битићи ухапшена због преношења неког великог новца, ако се?

СВЕДОК ЗОРАН АНЂЕЛКОВИЋ: Колико се сећам тако ми је рекао овај Битићи.

НАТАША КАНДИЋ: Да вас само подсетим Ви сте у то време значи на тој функцији која је и пре тога била једна од најзначајних функција, да ли када је.

СВЕДОК ЗОРАН АНЂЕЛКОВИЋ: Госпођо Кандић, врло прецизно прочитајте прово документа, па онда говорите о значајним функцијама. Председник Привременог извршног већа, прво Скупштина Србије је 28. септембра '98. године формирала Привремено извршно веће, у тој одлуци о формирању Привременог извршног већа пише да се формира Привремено извршно веће и да ће у року од 7 дана председник, изабран сам ја као председник да објави састав Привременог извршног већа. Никакво друго, не постоји никакво друго овлашћење које је дато Привременом извршном већу.

НАТАША КАНДИЋ: Добро.

СВЕДОК ЗОРАН АНЂЕЛКОВИЋ: Надлежност, не није добро, Ви сте питали, ја морам да Вам одговорим. Надлежност над нпр. инспекцијама на Косову и Метохији је било у надлежности начелника округа, чак то, значи не постоји ни једна служба државна која је била по ингеренцијом Извршног већа, сем чланова Извршног већа.

НАТАША КАНДИЋ: Тачно, али Ви сте страшно добар познавалац прилика на Косову и пре склапања Кумановског споразума и након пошто боравите у Приштини, да ли је било могуће да неки Албанац прелази границу са новцем? Да ли су уопште Албанци у то време путовали у Србију?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На ово не морате одговорити.

СВЕДОК ЗОРАН АНЂЕЛКОВИЋ: Госпођо Кандић.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли су преко Мердара путовали Албанци у Србију?

СВЕДОК ЗОРАН АНЂЕЛКОВИЋ: Госпођо Кандић мени је колико ме сазнања не варају, речено да је он био у аутобусу у коме је носио новац зато су га ухапсили, то су моја сазнања и моја сећања. Ја не тврдим да сам потпуно сигуран у тим сећањима, рекао сам Вам да сам ја примио преко хиљаду људи сигурно, а замислите када останете у Приштини после КФОР-а и УНМИК-а на захтев господина Демела, а не на захтев власти у Београду, тадашњег подсекретара Уједињених нација, првог

Специјалног изасланика за Косово и Метохију, без секретарице и било кога другога, значи само ја, замислите која су могућа моја сазнања и колико ја могу да знам како је неко прелазио границу и да ли је прелазио границу. Ја вам кажем шта сам ја, шта моја сећања.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, али ја бих Вас господине Анђелковићу подсетила да Ви сигурно јако добро знате да у то време никакав аутобус са Косова није ишао у.

СВЕДОК ЗОРАН АНЂЕЛКОВИЋ: Госпођо Кандић апсолутно нисте у праву.

НАТАША КАНДИЋ: Јесам апсолутно и Ви то добро знате.

СВЕДОК ЗОРАН АНЂЕЛКОВИЋ: Госпођо Кандић, за време рата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није битно, за овај предмет и процес није битно.

СВЕДОК ЗОРАН АНЂЕЛКОВИЋ: Господине, молим Вас, ово је важно зато што за време рата су аутобуси ишли за и Приштина.

НАТАША КАНДИЋ: За време рата да.

СВЕДОК ЗОРАН АНЂЕЛКОВИЋ: Па знате шта ја не возим.

НАТАША КАНДИЋ: А после 9. јуна.

СВЕДОК ЗОРАН АНЂЕЛКОВИЋ: Ја нисам директор Аутотранспортног предузећа нити неког превозног предузећа, ја вам кажем шта се ја присећам, а Ви најбоље знате где су они ухапшени и ако знате.

НАТАША КАНДИЋ: И ја имам још једно питање, господине Анђелковићу рекли сте нам да сте из медија сазнали кад је ово почело суђење?

СВЕДОК ЗОРАН АНЂЕЛКОВИЋ: Да.

НАТАША КАНДИЋ: Па шта сте сазнали?

СВЕДОК ЗОРАН АНЂЕЛКОВИЋ: Сазнао сам да је процес почео и да су неки оптужени за њихово убиство и кад су пронађени где су пронађени и где су пронађена њихова тела. То сам прочитао у новинама.

НАТАША КАНДИЋ: А јесте имали прилике некада после, после оног разговора заједничког састанка са Сокољом Ћусом и са Фатосом Битићијем да некад са Сокољом разговарате о судбини браће Битићи.

СВЕДОК ЗОРАН АНЂЕЛКОВИЋ: Па Ви госпођо Кандић не слушате шта ја кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је рекао да је често, често подсећао на то.

СВЕДОК ЗОРАН АНЂЕЛКОВИЋ: Сокој Ћусе је радио самном. Свакодневно смо се виђали.

НАТАША КАНДИЋ: Да, да, то што је радио не значи да сте разговарали, јесте ви разговарали?

СВЕДОК ЗОРАН АНЂЕЛКОВИЋ: Разговарали смо о многим судбинама људи.

НАТАША КАНДИЋ: Ја вас питам за судбину ових људи?

СВЕДОК ЗОРАН АНЂЕЛКОВИЋ: Па као што видите вероватно ово чим сам записао 2000. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је рекао да је ово било на подсећање Сокоља Ћусе да.

НАТАША КАНДИЋ: Па добро али ако га неко подсећа, значи он мора нешто да предузме, или да пита некога или да му сваки пут каже немам никакву информацију.

СВЕДОК ЗОРАН АНЂЕЛКОВИЋ: Госпођо Кандић, мене је хиљаду људи. Па нормално немам информацију, па шта да радим. Мене је хиљаду људи дневно подсећало шта је са њиховим породицама и фамилијама, хиљаду људи. Хиљаду људи, шта сте Ви урадили да сазнамо и више сте имали инструмената и могућности да сазнате шта је са тим људима, хиљаду људи су долазили, плакали зато што им нестали чланови фамилије. Замислите само колико сам разговора имао са супругом Андрије Томановића, професора угледног у Приштини, који је нестао или са другим десетинама сваког дана то што је киндаповано и запаљено сам ја морао да јурим код

некога у КФОР-у или УНМИК-у да молим да покушају да сазнају, па шта кад ми ништа не одговара, а шта ја могу. А која је разлика то што ја, ја сам био ближе са њима пошто сам био доле са људима из КФОР-а и УНМИК-а, а која је разлика када они кажу, слегну раменима и кад ми неко у Београду слегне раменима, која има разлика. Која је разлика кад примим Фатоса Битићија или кад примим Перу Петровића, за мене никаква, можда је за Вас некаква. Исто на исти начин сам се односио да ли се он зове Албанац или Србин ја сам се исто односио, можда је то Вама проблем што сам се исто односио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ЗОРАН АНЂЕЛКОВИЋ: На исти начин сам покушавао да сазнам и једно и друго, али не можете Ви мене да натерате да сазнам нешто што нисам, као што видите ја сам покушавао, значи у априлу, 3. априла на састанку да сазнам нешто више 2000. године, значи да ја 2000. године не би писао себи подсетник да сам нешто знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље молим, одбрана.

СВЕДОК ЗОРАН АНЂЕЛКОВИЋ: А волео би да знам.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли сте током распитивања или да ли се сећате да ли сте током распитивања сазнали било какве детаље о браћи Битићи?

СВЕДОК ЗОРАН АНЂЕЛКОВИЋ: Не и није ми ни интересовало.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли вам је у разговору, кажете разговарали сте са генералом Сретеном Лукићем, преко њега сте покушали.

СВЕДОК ЗОРАН АНЂЕЛКОВИЋ: Питао сам га, нисам разговарао.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли су њему та лица позната?

СВЕДОК ЗОРАН АНЂЕЛКОВИЋ: Није ми ништа рекао, није ми рекао, чак је врло онако коректно рекао проверићу.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Ево питаћу широко, да ли вам је било ко рекао било шта о њиховој прошлости, да ли су познати по било ком основу?

СВЕДОК ЗОРАН АНЂЕЛКОВИЋ: О њиховој прошлости сам сазнао пре месец и по дана из сведочења господина Битићија, јер су новине објавиле да су они припадали неким не знам којим јединицама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, питање је дакле да ли сте тада имали икаквих информација ко су шта су и тако даље.

СВЕДОК ЗОРАН АНЂЕЛКОВИЋ: Не, док није господин Битићи сведочио и није објављено у медијима нисам имао сазнања нити ме је интересовало и нисам тако приступао да ме је интересује.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Не, нисам Вас то питао, ја Вас, Ви сте рекли да Ви покушавате да сазнате да сте питали генерала Сретена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, добро, добро.

СВЕДОК ЗОРАН АНЂЕЛКОВИЋ: Нисам ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро разумели смо и питање, чули смо и одговор.

СВЕДОК ЗОРАН АНЂЕЛКОВИЋ: Нисам имао сазнања о томе да ли припадају неком или су обични људи.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Кажите ми, Ви сте за време бомбардовања били на Косову?

СВЕДОК ЗОРАН АНЂЕЛКОВИЋ: Да, највећим делом.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: И ако сам ја добро разумео, односно да ли Ви након бомбардовања долазите у Србију или фактички остајете?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реко је да остаје.

СВЕДОК ЗОРАН АНЂЕЛКОВИЋ: Остајем, до октобрас 2000. године.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Добро, прецизно питање, да ли након што је Војска Југославије и полиција напустила Косово да ли има ратних или оружаних сукоба на Косову?

СВЕДОК ЗОРАН АНЂЕЛКОВИЋ: Господине Пелевићук, шта има изволите.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Не, ја Вас питам.

СВЕДОК ЗОРАН АНЂЕЛКОВИЋ: Не, не, ја Вам дајем да погледате јел.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Ја ћу преко, хвала Вам, него ја ћу преко председника већа.

СВЕДОК ЗОРАН АНЂЕЛКОВИЋ: То је књига од доласка КФОР-а и УНМИК-а и наредних годину дана па ћете видети колико има киндапованих и убијених.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Ја сам Вас питао оружаних сукоба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, питање је било прецизно да ли има ратних или оружаних сукоба?

СВЕДОК ЗОРАН АНЂЕЛКОВИЋ: Па знате, то је питање врло дискутабилно шта је термин ратних сукоба, за мене је ратни сукоб када неком се запали кућа или се киндапује.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Онда нећемо поставити такво питање.

СВЕДОК ЗОРАН АНЂЕЛКОВИЋ: Разумете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли Вам је познато да у Прокупљу има ратних сукоба или оружаних сукоба између неких зараћених страна?

СВЕДОК ЗОРАН АНЂЕЛКОВИЋ: Не, па како ми је познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браниоче.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Јел Вам није познато или их није било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браниоче нећемо то да питамо.

СВЕДОК ЗОРАН АНЂЕЛКОВИЋ: Господине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећемо то да питамо.

СВЕДОК ЗОРАН АНЂЕЛКОВИЋ: Да ли је мени познато да ли је у Вршцу били ратних сукоба у септембру 2000. године, мислим, не разумем уопште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Добро, онда немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени?

Немају. Господине Анђелковићу имате ли још нешто да кажете?

СВЕДОК ЗОРАН АНЂЕЛКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Претпостављам да не тражите трошкове што сте дошли у суд?

Даљих питања сведоку нема, сведок нема ништа више да изјави.

Трошкове доласка не тражи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала, што сте се одазвали позиву суда.

СВЕДОК ЗОРАН АНЂЕЛКОВИЋ: Молим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Позовите сведока Протић Светислава.

Сведок ПРОТИЋ СВЕТИСЛАВ

Са подацима као у спису, упозорен, опоменут, заклет читањем законског текста заклетве за сведока исказује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Протићу, отац Милован, 52. годиште и тако даље?
СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас молим оне поуке и упозорење сте разумели, молим Вас да прочитате гласно текст заклетве за сведока, налази се ту на пулту испред Вас.

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Господине Протићу претпостављам да знате што смо Вас данас позвали овде, Ви сте везано за ове кривично правне догађаје саслушани у поступку истраге, то је било 9. новембра 2004. године, код истражног судије, па Вас питам да ли остајете при том свом исказу?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Остајете при томе?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле '99. година, ако добро схватамо, Ви сте у то време били у СУП-у Прокупљу као?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Радник Државне безбедности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Радник Државне безбедности?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Садашње БИА-е.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и испричајте нам све што знате везано за тројицу Албанаца, америчких држављана, браће Битићи, у то време, оно укратко што знате?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Ја ћу покушати та до крајем у кратким цртама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте то рекли у поступку истраге, али.

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Вероватно ово што сте поменули у том периоду новембра 2004. да су сећања вероватно била ближа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ближа да.

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Овај, да детаља неких, можда сам у том исказу вероватно и нешто ближе дао, али ћу покушати да оно што се сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оно по вашем најбољем сећању чега се данас сећате.

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Оно логично, с обзиром да је ипак доста времена прошло од тог периода догађаја, али оно што је битно и ово. Тог дана ми смо у служби, значи просторије су нам у Секретеријату унутрашњих послова у Прокупљу на спрату, у делу зграде у непосредној близини колега из ресора Јавне безбедности и по општем криминалу. Доле у приземљу је дежурна служба СУП-а Прокупље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Начелник општег криминала је био?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Начелник општег криминала ја мислим да је Машан Лутовац био тада и да су се у том неком периоду Лутовац и Костић смењивали и био је један шеф општег криминала, а други је био начелник, тако да не могу да Вам кажем тачно период. У задњим 7-8 година њих двоје су често вршили смене тих места. Један је био начелник, а други је био шеф, тако да у том периоду мислим да је Лутовац био начелник, а Костић да је био по привредном криминалу,

Мартиненко Борис треба да је био по општем, колико ме је сећање служило у том периоду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Ми смо горе у служби, преко дежурне службе, значи СУП-а Прокупље, шеф дежурне службе је био Радоњић Миливоје, који је сада мислим заменик или помоћник командира станице полиције у Куршумлији, информисани о томе да је троје лица албанске народности на полицијском пункту на подручју Куршумлије у месту Рударе приликом контроле, легитимисано и да су прешли тај неки гранични део прелаза, пунка а све без одговарајућих папира, докуметана, виза, и тако даље. Нормално по самом том сазнању какав је поступак, процедура код нас у делу ресора, ја сам о томе информисао Центар Ниш. Тамо вам је надлажно руководство за тај део подручја, хијерархијски и добили смо налог да се са колегама из Ресора јавне укључимо информативно да прикупимо податке о лицима идентификационе и да даље информишемо о чему се ради. Након њиховог довођења у СУП Прокупље и обављања разговора на спрату, ово што сам мало пре поменуо, значи у канцеларијама које се настављају од наших просторија Државне безбедности, садашње БИА-е су канцеларије где су они били доведени. Ступили смо у контакт са колегама из Ресора јавне како би се ближе информисали о детаљима ово што сам напоменуо, значи ради прикупљања општих података и идентификације, па смо у том делу неком разговарали и код њих у просторијама, а онда у неком делу и у нашим просторијама овамо, па једноставно из практичних разлога због самог простора, с обзиром да су тада поред тројице браће Битићи, не знам да ли су баш били присутни сви чланови породице Рома које су они довели отуда из Призрена, по сазнању тада да их извуку и доведу овамо да би их заштитили од евентуалних репресалија, значи и они су били на спрату, било је доста лица, била је гужва тренутно у том делу, па смо у договору са колегама из Јавне користили и наше просторије да би тамо могли да обавимо разговоре да узмемо податке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле горе на спрату су били и ова породица Рома која?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Ја мислим да су и они били горе и њихово инсистирање је било упорно о том делу да нема елемената зашто се они доводе, да се сад у неком делу не малтретирају иако никакво малтретирање није било оно што ја знам у том делу нашем учешћа у свему томе, да су они учинили добро дело да су их спасили и тако даље. Ето та њихова прича је била у том смислу и захтев за заштитом да се они пусте и да се ослободе. И мислим да су дуго времена можда чак до њиховог привођења после поступка прекршајног који је у Куршумлији теко по месту локације тамо, мислим да су се они задржали дуго времена испред зграде саме у Прокупљу како би пратили даљи ток са њима како ће да се креће. Причам Вам то по сећању како је то било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Након прикупљених података и сазнањем које је било, знате шта да вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До каквих сте ви сазнања том приликом дошли?

ОПТ.ПРЕДРАГ ДРАГОВИЋ: Погрешно. Дошли смо до сазнања и идентификационих података и они код себе нису имали личне карте, пасоше, него су имали неке путне листе. На тим листама су стојали подаци, мислим места рођења где су била Чикаго, да ли свих или двојице, не сећам се више чега и по томе ми смо закључили да су они држављани Сједињених Америчких Држава. Самим тим по надлежности и по правилима Ресора државне безбедности ту су престале све наше даље активности, значи о добијеним сазнањима ми смо послали депешу Центру, овај

Центру министарства и ту смо активности било какве у даљем правцу ми завршили. Обзиром да по надлежности, а да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не, ко је надлежан сад ако нисте ви ко би онда био надлежан?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Наша надлежност није, обзиром да се радило о ономе барем што је стојало у папирима, разумеш, да се радило о странцима, надлежност припада Инспекторату за странце који је у делу друге службе Ресора јавне безбедности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А дакле у том смислу?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Да, да, у смислу то, јер су они починили прекршај прешавши тај део границе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То да, него?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Из члана који се третира.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него баш сазнање да је неко, зар баш сазнање да је неко страни држављанин а да је ушао у земљу без одговарајућих папира зар то баш није сигнал вашој служби да провери ко је шта је, с каквим намерама и са којим циљевима долази и тако даље, разумете?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Да, да, али јесте, али у оном другом делу, значи из Прокупља ми нисмо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У овом формалном слажем се, разумем.

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Ми из Прокупља значи нисмо били у никаквој могућности нити у пракси то радимо да ми то директно проверавамо. Такве случајеве кад нам дође до података на терену независно сад од овог случаја, значи уопште и кад дође странац и неко други, он изврши пријаву боравка на подручју преко надлежне службе Секретеријата, Инспектората за странце који не припада Ресору државне безбедности, већ Ресору јавне. О томе, о добијеним подацима ми информисамо центар Ниш, а центар министарство.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумем.

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Где се прикупљају сва сазнања на подручју Србије, значи Министарство унутрашњих послова тад је било заједничко, Ресор јавне и државне безбедности, касније се то не знам 2003., када одвојило у БИА-у. Пракса је била да ми о добијеним сазнањима информисамо министарство, па тек даље поступамо по налогу, разумете центра или министарства.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Тај налог је могао да буде усмени или писмени. Ми смо добили усмени налог да се укључимо у овом конкретном случају како би прикупили податке да податке доставимо центру, центар министарству.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нама Машан Лутовац овде каже да сте ви са њима обавили разговор и да сте рекли да ту нема ништа интересантно за вас?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Да, по ономе што смо имали, јер знате како је у начелу, ја то нисам одлучио нисам ни надлежан. О добијеним подацима ово што вам кажем, сад разјашњавам значи процедуру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Процедура.

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Ја сам информисао центар или од помоћника начелника центра Ћирковић Љубисава који је био дежуран тада у центру, све смо добили налоге како смо и поступили, значи наша надлежност није била у том делу посебно јел ови подаци о којима вам кажем сада да они јесу амерички држављани и да су са именима које стоје, могли су били ирелевантни јер то никакав прави докуменат ипак је. Могли су били и фалсификовани. Разумете, значи незахвално је

да ми сада на основу тога што је ирелевантно и да ли је уопште тако предузимамо било које друге мере и радње, зато је одлучено као и што јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте ви сачинили у том смислу какве писмене информације, белешке?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Да центру Ниш, центру нисмо слали депешу томе, а касније после неких догађаја и свега министарство је тражило од нас и нека додатна обавештења па смо у каснијем неком делу разговора обавили разговор и са управником затвора Ђорђевићем и надзорником Мијатовићем јер су тражили одређене податке и од нас од службе, после онога што се десило кад су пронађени у Петровом селу и не знам шта и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А добро.

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Значи чисто информативно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је тек касније?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте и касније, да ли сте добили каква упутства у неком другом смислу након што су они затворени и упућени на издржавање ове прекршајне казне затвора, да ли сте добили каква упутства или наредбе у смислу да даље радите на расветљавању тога ко су, шта су?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Па нисмо ми то могли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Због чега су ту?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Ми ту из Прокупља нисмо могли да радимо, знате ја вам сад објашњавам, значи министарство је могло то да ради тада на подручју Србије, Центри косовски службе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле Ви након тога, тог првог дана и првог тог контакта са њима више никаквог контакта са њима нисте имали?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте имали неких сазнања било какве врсте везано за њих, где су, шта су, шта се дешава са њима?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Сазнања да, почео сам да вам излажем о томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из тог времена, из тог времена?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Да из тог времена. Имао сам сазнања нормално и то смо послали у депеши кад је поступак у Куршумлији након тога завршен, да се они налазе у притвору у Окружном затвору у Прокупљу и о томе је центру послата информација и депеша.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Разумете, е овај једном су у међувремену тражили податке и можда кроз информацију и копију решења о пресуди, па сам ја до затвора одлазио где сам преко Мијатовића који је надзорни стражи и водио тај део посла, обезбедио те податке. Разумете, значи чисто административно водио, али никакве контакте више нисмо имали са браћом Битићи било ког типа и карактера.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли су затворске власти у обавези да Вас информишу о томе кад им истиче казна, кад се пуштају на слободу, пошто је то казна ограниченог временског трајања.

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Да вам кажем оне је су у обавези.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или сте имали упутства и у том смислу да проверите такве ствари?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Не, нисмо, ово конкретно не. Значи у пракси у нашој делу надлежности кад ми водимо поступак око неке пријаве коју ми подносимо да ли општинском суду или Окружном суду у Прокупљу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда то пратите?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Ми онда тај део пратимо и о томе се информишемо и о томе нас обавештавају. Међутим с обзиром да је овде поступак водио ресор Јавне безбедности и да је по пријави прекршајној која је била из дела надлежности инспектората за странце, ми никакву информацију даље нисмо имали нити сам ја то пратио нити је то неко од нас тражио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него рекосте да сте информисани о томе да су затворени, да сте у том смислу и обавестили центар, да сте потом добили од њих налог да прибавите и копију те пресуде или решења?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па иако то није у вашој надлежности видим да Ви нешта радите и предузимате по налозима, зато Вас и питам да ли сте онда добили неки налог да видите кад се отпуштају са издржавања казне?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Не, не, то од нас нико није тражио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте први пут након тога чули за браћу Битићи, Ви лично? Ви лично?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Па чуо сам из разговора са Станковић Зораном који је мој комшија у згради, иначе је некад био и радник Државне безбедности, а онда је био инспектор за странце и он је управо водио овај поступак прекршајни, пошто се срећемо овако и у комшилуку даље Зоран ми се у каснијем периоду пожалио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, у ком смислу?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Па да је имао одређене проблеме око тога. Да је имао позиве, да је имао претње са неке стране и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога позиве, од кога претње?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Од породице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од породице, у ком смислу?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: С обзиром да је он водио тај поступак, а да се по одласку из Прокупља, значи ово што ћу Вам сад рећи информације имам из разговора оно што је тражило министарство.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро, то Вас питам.

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Оно што сам разговарао са Мијатовићем, Ђорђевићем, значи у затвору и Зораном Станковићем као колегом и комшијом, да.

Мало сам застао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, добро.

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Да су они одведени из затвора из Прокупља, али да је пропуштено да се овај констатује и региструје да једноставно не знају где су одведени у ком правцу и ти проблеми су настали управо у оном тренутку када се сазнало све да су они пронађени на подручју Неготина, у Петровом селу или где већ овај, да не кажем нешто што није одговарајуће у том контексту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад Ви имате та сазнања да су они одведени из затвора? Кад, кад сте дошли до тих сазнања?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Тек после тога кад су пронађени лешеви њихови на подручју?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ја Вас тако не схватих, ја сам, кажете жалио Вам се да га звала родбина да је имао и одређених претњи Зоран, јели?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па сте причали и са управником затвора, па сте?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Да јесте, јер после.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па сте на основу тога дошли до сазнања да су они одведени, да су они негде одведени?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Да. Не негде, сазнања њихова су била да су одведени за Београд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да су одведени за Београд?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Да, тако су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е кад Ви та сазнања имате, пре него што су откривени тамо у Петровом селу или после?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре него што су откривени у Петровом селу или после?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Један део је био пре него што су откривени у Петровом селу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који део?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: А други део после. Па сазнања, па не знам месец, два после тога него што су одведени. Не могу сад да вам прецизирам тачно период, зато се мало буним у том контексту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Не могу да вам кажем сад тачан период колико је то времена прошло од тога кад су одведени, можда два месеца, три не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте дошли до ових сазнања?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јесте ли имали налог неки да поступате у том смислу да причате са управником, да причате са Мијатовићем, да причате са Станковићем?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Касније, то је касније дошло, значи ово сам ја, јер ја сам одлазио до затвора службено контактирао са њима, разумете око других случајева.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Око других ствари?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Око других случајева, око других ствари па у том контексту када смо редовно контактирали и имали причу и представу око тога, онда су и они сами рекли да су тражене информације од министарства кад су одведени, ко их је одвео, ко их је извео и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А дакле то је тада када су тражене информације?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Јасно, јер су у међувремену после захтева, после захтева министарства њиховог, дошло је захтев и нашег министарства из Београда преко центра, ово исто сада што причам, али не могу да одредим тачан временски период, значи није било то тако брзо, прошло је пар месеци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумем.

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Али је било пре него што су они пронађени овамо.

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Касније су нова сазнања тражена, разумете, поново ово што вам сада причам, значи након проналаска њиховог у Петровом селу касније министарство опет је имало захтеве према нама да преко Ђорђевића, Мијатовића, Станковића покушамо да пружимо податке у смислу само ко их је преузео из Окружног затвора из Прокупља и где их је одвео у ком правцу. Међутим до таквих сазнања ми нисмо дошли, јел ако то није знао Станковић који је водио поступак и ресор овај који је то већ радио све, онда сазнања ми нисмо имали. Колико је мени познато сазнања нису имали ни Ђорђевић ни Мијатовић и ми смо само могли о томе да информишемо. Значи да је тог дана кад су требали они да изађу и да

напусте Окружни затвор неко од колега из Београда по сазнањима са цивилним возилом дошао је и лица преузео, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви тада разговарајући са њима, претпостављам да сте разговарали са овом породицом ромском, да сте и са тим људима разговарали тај дан?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Тај дан кад јесте било?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Ја мислим да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте закључили или шта сте могли закључити о томе ко су они, не само због чега су овамо, него ко су, како су дошли, да ли су дошли на Косово, ако су амерички држављани кад су дошли на Косово?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Не могу тих детаља.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су били припадници УЧК и тако даље?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Не могу тих детаља да се сетим обележја која су носили тада на себи и овај те нек овај плочице са ланцима су указивале да су припадници можда евентуално УЧК.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Али ми таква сазнања нисмо имали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу имали неких фотографија са собом?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Па можда на путном листу је било или не слика, нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не него фотографије самосталне?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Не сећам се, стварно се не сећам тих детаља, али доста времена је прошло ево и ово што сада кажем ово је сасвим отворено и искрено, све време је доста учинило своје, па се сад неки догађаји препричавају и испада да ово што ме Ви питате мало пре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Да ли је то било пре него што су пронађени или јесу, мислим интересовања су била у једном другом правцу, тако да ово сад што ме питате ако би рекао не сећам се неких детаља.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Можда је била слика, можда је била фотографија, али кажем и са једне стране та обележја која су имали су указивала на њихову припадност.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли ишта проверавали у том смислу, да ли сте их питали било шта у том смислу откуд им то?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Па добро, ми смо разговарали али колико се сећам, али ја ограђуем се од нечега јер кажем овако стварно је доста времена прошло, да ли је изјава била да су они то у Приштини узели негде да би лакше прошли овамо или све нешто ми то лежи негде у неком делу сећања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Успут док су?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Успут док су долазили?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Успут док су долазили из Призрена, овамо да су то негде у Приштини узели све како би лакше прошли контроле патроле и одмах на том делу пута је било патрола, контрола.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, контрола.

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Е, да би лакше прошли мислим да је било објашњења да су они то узели негде у Приштини, купили шта, не могу да будем

прецизан у том делу, а што се тиче овог другог дела на основу изјава породица Рома тада и разговора у том делу све они су учинили добро дело, људи који су били из породице Рома, две породице мислим да су биле по сећању и ово све су упоредо тврдили нормално да су они учинили добро дело, да су их они извукли како да их спасе да не би били малтретирани тамо јер да су остали и даље у Призрену, с обзиром на ситуацију укупну која је тамо текла, безбедност би им била угрожена. То је мој неки суд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико су они провели ту у СУП-у у Прокупљу, колико су задржани?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Па не знам ја не могу тачно да вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су ту преноћили ту ноћ?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Ја мислим да нису, јер након разговора ово о чему сада причамо, значи код нас су укупно били 10-15 минута, не више у просторијама службе док смо ово рашчланили шта је каква је чија надлежност и све. Након тога су одведени мислим за Куршумлију где је вођен прекршајни поступак по надлежности обзиром да место рударе где је овај део гранични припада Куршумлији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да припада Куршумлији.

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Мислим да је поступак прекршајни вођен у Куршумлији и да су након ове пресуде доведени у Окуржни затвор у Прокупље, али ја детаље око тога не знам, више нисмо били укључени у Прокупљу, поред.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су по њиховом изгледу, Ви сте разговарали са њима, са свом тројицом претпостављам?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Па нисам могао са свом тројицом, да вам кажем само да имате слику. Ја у служби у Прокупљу нисам био сам, у делу овога што смо разговарали прикупили податке, у овој гужви која је била, мислим јасна вам је слика коју сам могао ја да дочарам и ово, значи није било практично могућности у овом делу са колегама из Јавне, четворо радника државне је било укључено, значи са неким једним сам можда причао ја са овим другим су причали неке друге колеге Аранђеловић, Јовановић Зоран и Славиша, Миљковић Жарко, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је овај сад са којим сте Ви разговарали да ли је имао какве трагове, повреде на лицу из чега би се дало закључити да је тучен?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Не, ја се тога не сећам ни код једног. Јел доста је времена, ово што ме сада питате колико је дуго јер Рударе је негде од Прокупља 40-так километара, значи од тог пункта где је извршен преглед и контрола, да ли су они вођени прво у Куршумлију па је Прокупље обавештено, па су после доле доведени, као се то дешавало у хијерахији Ресора јавне, ја стварно не знам, тако да не могу да вам кажем време које је било, али мислим да је то можда било после 14 часова па надаље, сад који период је то било, али логично размишљам јер док су они дошли отуда кад су пошли из Призрена, значи вероватно је претпостављам то било после 14 часова па надаље, све ово што се издешавало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, чули смо овде у овој судници да су их ове породице Рома у овом ауту испред зграде СУП-а чекали целу ноћ, да су били у згради СУП-а целу ноћ?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Ја сам мало пре рекао да су породице доста ту времена провеле пред зграду, међутим не могу сад да вам кажем конкретно колико времена јел после овога што смо ми одрадили у служби, значи информативно прикупили податке и то послали центру, ми се нисмо ту задржавали и нисмо остајали, тако да нисмо ни пратили тај део сад даље поступка колико су они ту били и стварно до колико времена, јел питате ме за време ја не могу да вам конкретно

одговорим јел не знам колико је то дуго било, па у Куршумлији колико су се задржали и кад су они тачно доведени у Окружни затвор у Прокупље, да ли је то било ноћ после 1 или ујутру све, ја стварно не знам то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Ја бих вас молио да погледате тај исказ овај који сам онда дао пре две године, можда у неким деловима детаљније јер.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако имате сазнања у том смислу реците каква је процедура, шта се дешава са њима, издржали су казну затвора, шта би по нормалном току ствари требало да се даље службено према њима предузима?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: У нашем делу, у нашем принципу, било је кад смо ми водили неки поступак, нормалан поступак био је све, а оног тренутка кад лице издржи казну затвора, кад смо ми заинтересовани за неко лице, ми се договоримо са управом затвора да нас о томе обавести, информисемо се у међувремену кад то лице треба да изађе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Али у овим ситуацијама ми то нисмо радили, с обзиром да није био случај. Лица ове које су сад не могу тачно да оредим време да ли је то било пре овога случаја или после овога случаја, али знам да је пракса била када изађу лица са издржавања казне затвора, јер у Окружном затвору у Прокупљу било је не знам можда 50-так, можда и више лица албанске народности који су ту били на издржавању казне затвора и пракса је била сад да ли пре овога случаја или после не могу тачно да оредим време да из Међународног комитета црвеног крста дођу, својим возилом и лицима која су запошљена тада код њих да та лица преузму из затвора и да их одведу до полицијског пункта касније то је било Мердаре, није више Рударе, и да их тамо предају да ли Кејфору или коме ја не знам тај поступак јер ни у једном нисмо ми учествовали. Иначе то је била пракса.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Да ли је та пракса била редовна и стална и у другим случајевима ја стварно не би могао да вам то кажем, али је у суштини то била пракса, да ли је ово што се десило са браћом Битићи иницирало нешто друго па је то дошло после тога налог па су онда из Црвеног крста прозивали и остала лица, да не би било неких проблема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не Станковић нам је причао да је он требао да их преузме и да их преда?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: За овај случај да, мени је то познато, за овај случај конкретно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: За тај случај ја знам по делу, онај ко води поступак, значи у том контексту с обзиром да је Станковић водио прекршајни поступак, све и оно што је он мени касније причао, он је требао и да их преузме тог дана из затвора и да их одвезе колима службеним до Мердара. Ово што причам да је радио у неким случајевима Црвени крст. Међутим, опет с обзиром да кажем да смо ми имали налог да се преко ових лица Ђорђевића, Мијатовића и Станковића интересујемо и да министарство је тражило од нас доле нека сазнања у том правцу да помогнемо истрази и ово све, Станковић знам да је мени говорио да је добио налог од начелника СУП-а и полиције и све да ће неко други доћи та лица да преузме из затвора и да их он неће водити на пункт да их тога дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То вам је рекао Станковић?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Да, да, то ми је познато, али ево како из прича значи кад смо о томе касније разговарали, тај податак ја знам тако, да је Станковић то требао да уради и он се договарао у том плану са управом затвора, значи не само Станковић него помиње сада и Ђорђевић и Мијатовић су исто такве информације нама давали, али да је било договора Станковића са Марјаном Мијатовићем, мислим да је и Ђорђевић Александром да ће неко други доћи да их преузме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Питања.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: Само би Вам поставила једно питање, није ми баш много јасно кажете није Вас интересовало, није Вас заинтересовао тај случај, па мало ми је нејасно како је могуће да не заинтересује Вас случај рецимо ако су у питању страни држављани, пронађени су амблеми УЧК и све, у ком случају би Вас заинтересовало такав неки случај?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Очигледно да се нисмо у том делу разумели, ја сам и мало пре рекао, значи случај тај, нас је конкретно безбедносно инетресовао, али ми нисмо надлежни да о томе сами одлучујемо, прикупљене податке и сазнања достављамо центру, по хијерархији службе, разумете, центар министарству, ми ништа повратно нисмо имали.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: И ту се завршава сва ваша?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Ту се завршава, значи прикупљањем података и идентификацијом ту се завршава наша даља активност, да смо ми добили налог што смо могли да добијемо, што се у неким случајевима дешавало помињем друга лица која су била на издржавању казне затвора кад пошаљемо информацију министарству дешавало се да ми добијемо назад налог да пропратимо тај случај, безбедносно да прикупимо нека нова сазнања и да се интересујемо о контактима, о посетама и тако даље. Разумете.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: Значи, ви само имате да прикупљате податке и ту се завршава све?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Па добро, не у свим случајевима, у овом случају с обзиром вам кажем на природу ситуације на то да се на Косову дешавало што се дешавало, ми нисмо ни били у могућности да то проверимо, нити смо за то подручје надлежни. На подручју Србије су пресељени косовски центри. Разумете који су по надлежности својој они су укључивали у таквим случајевима јер су имали више података и сазнања. Тако да смо имали праксу да ми по надлежности доле који смо у Прокупљу преко Управе затвора договоримо нормално и са судом одобрење, за посету и контакт са неким притвореним лицима, па су се лица из косовског центра укључивала, самим тим због истраге и другог и због језика да вам кажем јер се дешавало у 90% случајева да није било сарадње, ми доле нико од оперативаца у служби у испостави у Прокупљу не знамо албански језик, значи нисмо ни могли остваривати контакте и нешто детаљније водити истрагу саслушањем, него су се укључивале колеге из косовског центра, један део је био у Нишу, један у Врању, не знам још где и како, тако да смо ми о таквим неким сазнањима на овим путем, значи центра министарства информисали њих, а они су даље процењивали да ли имају безбедносних интереса или не да се они укључе да би могли да воде истрагу, јер причати са неким на језику на коме он није спреман да сарађује, је немогуће. Тако и по овом делу, оно што ме мало пре и господин судија, оно што ми и Ви питате, значи из дела надлежности инспектората за странце јесте да знају и страни језик, да би са странцем могли и да причају и да обаве разговоре. Нама то у опису посла није предвиђено, чак није ни дозвољено без сагласности надлежне управе. Ја зато

покушавам мало да вам тај пут хијерархије објасним, да ми нисмо овлашћени да предузимамо мере и радње без сагласности односно налога виших органа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље молим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажете да сте почетне информације добили од Радоњић?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Миливоја.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Миливоја, шефа дежурне службе?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се сећате шта Вам је он тачно рекао и како вас је информисао?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Не могу да се сетим од речи до речи али кажем у начелу кад је он добио преко Куршумлије да ли путем депеше или како, након њиховог привођења мислим да је било у Куршумлији, значи по надлежности територијалној, они су добили мислим депешу у Прокупље и тада се Радоњић као шеф дежурне службе по хијерархији оно мало пре што Ви питате, јел претпостављајући да нас случај интересује обзиром због тога што јесте, значи Радоњић је дошао, па мислим да се у делу и око разговора и свега и лично укључио горе, да је био и са нама у разговору са Костићем, Лутовцем и Станковићем у просторијама ресора и нашли би другим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него по сећању.

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Као све дежурне службе да би послао, јер је имао и он депешу да пошаље по тим сазнањима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По Вашем сећању какве информације Вам је он прижио.

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Ја сам мало пре вама рекао током давања исказа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вас питам.

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Значи пружио је информацију да су на полицијском пункту у Рудару, троје лица по народности Албанци, горе легитимисани и заустављени и да немају папире и тако и да ће бити из Куршумлије спроведени у Прокупље.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је нешто помињао у смислу да се они могуће да припадају ОВК?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Па вероватно да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се Ви сећате тога?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Па не могу да вам кажем, Ви ме питате сад за неке детаље, не могу тачно да Вам кажем од речи до речи какву је информацију он нама дао, али је информација била таква да је тражила наше даље укључивање у смислу прикупљања података и сазнања, ја сам то објаснио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то сте објаснили.

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Ја сам то објаснио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У безбедносном смислу?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Да, у безбедносном смислу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Реците ми само ко вам је дао налог да проверите под којим околностима су они изашли из затвора и шта је са њима?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Помоћник начелника центра из Ниша.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како се зове?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Па да ли је тада био Ћирковић Љубисав или Ристић Красомир ја тачно не знам, али по надлежности и један и други су били помоћници начелника.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико сам ја Вас разумео Ви сте у том смислу поступајући по том налогу разговарали са Станковићем, Мијатовићем и Ђорђевићем?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Да, да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се сећате шта вам је тачно рекао Мијатовић, а шта Ђорђевић везано за излазак браће Битићи из затвора?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Па не могу да се сетим од речи до речи шта су рекли један и други, али је суштина била у овоме да је прво, колико ја ме сећање служи да је прво са њима разговарао Станковић и да је Станковић са њима договарао да они изађу дан, два пре него што су стварно требали да изађу. Значи тај део је овај присутан и касније да су Вучићевић, а чешће мислим Вучковић контактирали са њима око начина изласка, да их не пусте из затвора док не дође неко ко треба да их преузме, е прича је била у том правцу и од стране и Ђорђевића и Мијатовића. Мислим да је Мијатовић више био укључен код надзорне страже него Ђорђевић као управник затвора, из практичних разлога радних, али су један и други током каснијих разговора сличне информације пружали, у суштини се оне нису разликовале, ни Станковићева, ни Ђорђевићева, ни Мијатовићева нису се разликовале у овом правцу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви сте у претходном поступку дали изјаву истражном судији, јел се сећате Ви тога.

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Па ево сад смо о томе разговарали једно време.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То је изјава на записник Кри.бр.2/03 од 09.11.2004. године.

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Да, управо је било речи о томе.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ако дозволите само један део да прочитам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: На страни 7 овог записника, Ви сте овако рекли «Не, о томе нису знали да ми кажу конкретно ни Ђорђевић, ни Мијатовић, једино да су по налогу Вучковић Милисава начелника полиције тада у Прокупљу, дошла нека лица, значи по природи посла ствари, требало их је тога дана да преузму, итд.», значи овде помињете да су они изричито рекли да су по налогу Вучковић Милисава, начелника полиције, дошла нека лица и преузела?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Вероватно да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел то остајете код тога?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Да, да, вероватно тако, а сад после тог времена, да ли је то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Даље се овде у изјави помињете и вели цип «Пајеро», јел се сећате да сте и о томе нешто причали?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Па у истражном поступку, господин Дилпарић мислим да је судија био.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте.

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Е колико се сећам, је питао за то возило у неком другом делу, да ли нису можда, зашто вероватно је суд располагао неким подацима, да ли нису они из Прокупља одвезени неким ципом бели је «Пајеро» био, а све ја таква сазнања нисам имао. Оно што сам имао, рекао сам, односно то што су рекли Мијатовић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да је Вучићевић имао службено возило?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вучићевић је имао службено возило, једноставно моја сазнања нису била таква, нису била ни конкретно у смислу ко их је одвео, јер их нису имали ни Ђорђевић, Станковић и Мијатовић који су директно били укључени у сам поступак, нисам их имао ни ја, сазнања су моја била и онда и сада да их је неко из Прокупља преузео белим цивилним возилом, да се ради о двојици лица припадника Ресора јавне безбедности, па и они нису знали о којим се лицима ради,

јер нико то није констатовао, да је Станковић који је водио поступак отишао до затвора да то констатује онда би вероватно та сазнања тамо и постојала.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се сећате ко је од ваших колега, дакле из Ресора државне безбедности разговарао са браћом Битићи то прво вече када су дошли?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: У нашим просторијама?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Нас четворо колега, сви смо учествовали у разговору.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи сви сте припадници били тада Државне безбедности?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Да, да, значи ја, Аранђеловић Љубисав, Јовановић Зоран, Јовановић Славиша и Миљковић Жарко.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад сте завршили тај разговор јесте вас четворица помињали и коментарисали нешто везано за тај случај и за те разговоре које сте обавили?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Те вечери мислите или касније?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Те вечери или касније?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Па касније јесмо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него те вечери у смислу да сумирате сазнања сопствена, ако сте Ви разговарали са једним, онај са другим?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онај тамо са трећим?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Да, у том правцу да, ми смо након тих сазнања сели и сачинили депешу заједничку и сазнања презентирали центру путем депеше.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи, сва сазнања која сте вас четворо имали, ставили сте на депешу?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Ставили смо на депешу и депешу послали центру.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А где је та депеша?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Па у центру, у ресору тамо. Ја сам пензионер две године не бих могао да вам кажем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хвала, то би било све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље молим.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Како су се споразумевали са албанцима?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, Ви лично како сте се, разговарали сте рекосте са једним од њих?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Са једним од њих, ја се не сећам тачно имена, разговарали смо на не течном српском језику, значи лице са којим сам ја разговарао.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Како је говорио српски он?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Па не чисто, било је то мешано између енглеског, српског и ово све, мислим не довољно чисто.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А које сте податке Ви ставили у депешу тамо центру?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Па ми смо у депешу основне податке и генералије.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро генералије, а још које?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Име, презиме, и оно о чему сам дао током исказа.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не, јесте ли ставили да су припадници УЧК?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Не.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да су имали плочице?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: То да, вероватно.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Јесте ли имали сазнања да су припадници неке бригаде?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Не. Значи ово о чему причамо све је то дискутабилно, да ли јесте или није, ја кажем шта су они рекли у том делу.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А ко треба да одлучи то да ли су без обзира да ли они или било ко коме ви пошаљете депешу, ко треба да одлучи о томе да ли су интересантни за Ресор државне безбедности, за Службу државне?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, па он рече центар.

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Треба да одлучи министарство, центар, ресор у Београду у седишту центра.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А који центар, који центар, у Нишу?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Не, у Београду.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Значи Ви шаљете депешу у Београд?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Не, ми шаљемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Ниш.

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: По хијерархији ми припадамо центру Ниш.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Па ја питам који, Ви кажете Београд, који центар Ниш?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: А ли центар Ниш даље информисе Београд.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: И колико Ви треба да чекате дуго то?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Зависи од случаја ја то не могу.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Повратну информацију?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Па зависи, ако је нешто хитно онда добијемо за 2 сата, а у овом случају није било реакције никакве ни тада ни касније је само било захтева у смислу прикупљања података о овоме о чему смо говорили.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да, то није важно, него ово када ви, мене интересује то питање, како вама нису, мислим могао је неки амерички држављанин да буде шпијун, па ште ћете са њим, диверзант, ово, оно?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Ја сам то рекао.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Како није ваша надлежност, како оделење за странце?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро, сведок је дао објашњење које је дао.

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Ја сам то мало пре, ја сам то објаснио.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Па није, знам ја шта је ту било, то ја знам све, нисам ја наиван, знам ја зашто Ви нисте надлежни, знам ја сам бранио албанаца, знате колико сам ја бранио сељака, каже чак нису уопште није се помињало да су чланови ОВК, каже држали страже у селу.

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Мислим да је ово већ мало провокативно.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Па није провокативно, него ја Вас питам, а Ви нећете да објасните, колико дуго чекате?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Ја сам објаснио.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Колико дуго чекате то шта да предузмете?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: То не зависи од нас, ја сам мало пре рекао.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Јесте ли чекали мало или нисте?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Молим?

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Јесте ли чекали на повратну информацију?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Ми смо у то време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро, сведок је рекао што је рекао, сад можете се сложити са тим или не сложити, прихватити или не прихватити, али.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Али није ово јасно, колико чекају, они су одмах, да ли у том свом оном тамо, да ли су сачекали и можда и 2 сата и пола сата, колико су чекали повратну информацију? Да ли је био у контакту са неким из центра из Ниша?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Да, Ћирковић Љубисав, помоћник начелника центра који је даље са министарством контактирао и чекали смо информацију, у том делу кад смо послали депешу.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: И шта је казао?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Али сам вам објаснио, значи када је питање безбедносног стања и провере лица на подручју Косова, за то су надлежни били косовски центри који су од министарства добили налог, а не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате сазнања да је неко са њима из неког косовског центра? Рецимо да ли знате где је измештен СУП Призрен?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па да ли имате сазнања евентуално да је са њима касније наредних дана неко разговарао?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: ИЗ Центра државне безбедности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Косовског центра?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Из Центра државне безбедности Приштина су лоцирани били у Нишу и ми смо са њима имали контакте и током неких интересовања и истрага.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него везано за браћу Битићи?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: За Битићи не, не. Сазнања моја не указују да је било ко из ресора са њима контактирао даље осим овог дела у којем смо ми били укључени.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро, немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље молим.

НАТАША КАНДИЋ: Ја бих хтела само да Вас питам пошто сте са инспектором Зораном Станковићем станујете у истој згради, кад сте у разговору са њим Ви сазнали да заправо они су одведени да су убијени или?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Па негде можда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја нисам схватио да сте Ви сазнали у разговору са њим да су они убијени.

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па због тога да су одведени, да.

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Да су одведени да и да не знају ко их је овео, да су пропустили да то региструју.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, и рекосте да је то касније неколико месеци касније?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Касније, након догађаја, након свега. Не након убиства.

НАТАША КАНДИЋ: Па чекајте, ако је неколико месеци, а што је било то битно да Ви након неколико месеци неко пуштен, одведен, пуштен из затвора, да ви о томе разговарате?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, сведок је рекао да је тражена из министарства информација од њих да прикупе информације.

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Објаснићу то, ево ја сам то рекао, али ћу објаснити.

НАТАША КАНДИЋ: Не морате ако је све рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Не, не, објаснићу без проблема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, јел ово, јесам Вас ја добро схватио?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не морате онда даље, не морате даље.

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Зашто, у том периоду је поступак почео да се води у Зајечару и вероватно је министарство.

НАТАША КАНДИЋ: Каквом Зајечару?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Вероватно је Министарство правосуђа, вероватно је Министарство правосуђа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није.

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Не?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није.

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Мени је непознато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није никакав поступак почео да се води кад су вршене провере ове врсте. Само на захтев породице.

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Да.

НАТАША КАНДИЋ: Кажите ми кад је стигла та информација из центра из Ниша да се тражи информација о томе како су они одведени, шта је то у ствари значило да ли сте Ви још некада раније примали тако неку информацију, захтев за достављањем обавештења о томе како је неко изашао након одлежане казне?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Па сличне прилике не, није било, ја не могу сад то да.

НАТАША КАНДИЋ: Па јел је то било онда јел можемо да кажемо да је то био неуобичајен захтев?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Јесте.

НАТАША КАНДИЋ: Јел вама било сумњиво нешто?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Па добро, можда да, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро рекао је неуобичајено.

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Ја претпоставке нисам могао да правим, не могу ни сада да их правим, можда се и размишљало да неко из Јавне прикрива ко их је одвео, могу да закључим и тако, али ја нисам такав налог добио него сам добио налог да покушамо да дођемо до података ко их је одвео и када и чиме, зато је и био питање да ли то није «Ланд Ровер» који је припадао начелнику СУП-а.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то касније у истрази.

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Таквих информација ја нисам имао.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли је Вама Зоран Станковић у том неформалном комшијском да кажем разговору.

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Да и колегијалном.

НАТАША КАНДИЋ: И колегијалном, јел Вам нешто рекао, јер је он био професионално забринут будући да је он био најпре одређен да?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Па јесте, ево знате у ком смислу, жалио се да га у неким тренуцима старешине нису довољно заштитиле као радника, јер је имао непријатности, имао је позиве телефонске, ја колико се сећам мени је причао да је имао захтеве да пружи информацију где су, да покуша да ове све да су са њим контактирали можда и неко од породице Рома да су показивали интересовање у међувремену о судбини њиховој.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро знам, што ће га старешине заштити од незадовољних грађана, и од грађана незадовољних мојим радом? Мислим како ме може старешина заштити?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Па добро, он је директно овде по опису посла водио поступак, значи био је на удару у сваком тренутку кад је било и касније кад је део поступка неког ишао све он жалио ми се колегијално јер је радио самном 15-та година у служби државе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да трпи непријатности?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Да има непријатности, да је имао позиве телефонске и претње и тако даље, колико се ја сећам.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли Вам је рекао како је он, будући да је он био тај задужен за контакт и за њихову одвођење, претпоставимо до границе, јел Вам је рекао како је дошао до те промене да он значи буде повучен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је сведок мало пре да је добио налог да ће неко други доћи по њих.

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Од руководиоца СУП-а, од начелника Вучићевића и Вучковића је добио налог да ће неко други доћи да их преузме.

НАТАША КАНДИЋ: А сад накнадно, значи кад је почело све то, кад су се појавиле те информације у медијима и у јавности да су они нађени тамо у Петровом селу, јесте ли разговарали у вези са тим са ето Зораном Станковићем, управником, Мијатовићем или неким?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Званично.

НАТАША КАНДИЋ: Не званично?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Званично, службено не, али у контактима да јер су они у међувремену по захтеву министарства свог морали да пишу изјаве, информавије о томе и тако.

НАТАША КАНДИЋ: Јесте Ви дошли до сазнања ко је то дошао и одвео?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Не.

НАТАША КАНДИЋ: Не?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Не, али добро у разговорима и ово све не, нити до данашњег дана ја са.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни до данашњег дана?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Ја са тим подацима не располажем, не.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли сте, да ли су вам се у вези са браћом Битићи обраћао неки од тих косовских измештених полицијских центара?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Не.

НАТАША КАНДИЋ: Ни из Државне безбедности, нити из Јавне безбедности?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Не, јер би сигурно знали, значи они нису у затвор одлазили без нашег сазнања, обзиром да смо ми доле на подручју на терену, у свим случајевима где су били заинтересовани они би се јавили нама, ми би преко Управе затвора договорили дан, време и час и услове да створе да се може са неким лицем тамо обавити разговор, ако је поступак био у току онда смо о томе консултовали суд у Прокупљу, правосуђе и добили дозволу од судије који је поступак водио да то можемо да урадимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумем.

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Значи по правилу службе је то увек текло у том.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли знате ко је Милан Петровић?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Упознао сам колегу сада.

НАТАША КАНДИЋ: Пре тога?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Не, никада.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, хвала.

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Док смо чекали да почне суђење, упознали смо се са господином Анђелковићем и Петровићем сада код стручне сараднице у канцеларији, пре тога не, никада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да. У Служби за подршку сведоцима?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Да, да, данас, данас управо тамо у Служби. Пре тога.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Господине Протићу, да ли Вам је, да ли Ви знате нешто о Атланској бригади?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: О чему?

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: О Атланској бригади?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Не много.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта знате?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Па веома мало. Скоро ништа.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Моје је конкретно питање да ли сте тада знали нешто о Атланској бригади?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Не, не, ја на подручју Косова радно сам веома мало био присутан, тако да ми та проблематика није позната, претпостављам, закључујем из тога да се ради о некој паравојној формацији, овај ОВК, УЧК или шта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не, нето шта знате? Бранилац вас је питао шта знате, а Ви рекосте мало, врло мало, па дајете да чујемо шта је то мало?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Па ево ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је то евентуално нека паравојна формација УЧК?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Да, да или ОВК.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Није ми познато, стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У то време ништа?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај термин нисте чули?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Том проблематиком се ја нисам бавио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли Вам је тада било познато, да ли Вам је и сада познато, али одговорите и тада прво ме интересује тада, да ли Вам је било познато да су Сједињене Америчке Државе упућивале некакве бригаде на Косово?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Не, ако се то односи, могу ли да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, одговорили сте на питање.

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Значи ако се то односи на браћу Битићи и њихово припадништво нечему.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, питање је опште. Питање је општег типа било.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Па можете, наставите.

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Мислим сада сам закључио да се ради можда о њиховој припадности по неким сазнањима један број лица отуда је пореклом албанске народности упућиван на обуку у логорима у Албанији одакле су касније слати на, укључивани у одређене паравојне формације косовске и предузимали активно, имали неко активно учешће. Међутим, конкретно ја са таквим подацима што се тиче браће Битићи не располажем.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли сте дошли до некаквих података који указују да су браћа Битићи били у било каквом оружаном сукобу са било ким?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Не.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли сте им скидали парафинске рукавице?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Не, нити је у надлежности Ресора државне безбедности, није ми познато да ли је то Ресор јавне радио. Мислим једно специфично питање, први пут долазим уопште током истраге до таквог питања, мени је стварно непознато, да ли је Јавна можда радила то. Не знам. Јел у свом овом информисању нашем и прикупљању мера и података ја нисам дошао до таквог сазнања, али не искључује да је можда и рађена, мени је непознато.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Више пута сте на питање учесника у овом поступку а и раније се по документима из истраге спомиње формулација да нису интересантна за државну безбедност са аспекта државне безбедности и тако даље, можете ли суду да објасните да ли су та лица интересантна били у том тренутку са аспекта државне безбедности?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Ја сам то објаснио у ком смислу, али смо податке до којих смо дошли презентирали даље, ми у Прокупљу таквих сазнања нисмо могли да имамо, могло је министарство да располаже са неким ближим подацима који се прикупљају из свих центара, па и косовских, значи косовски центри су по надлежности прикупљали таква сазнања, достављали их министарству.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Да су она постојала у министарству претпостављам да би у периоду док су они били доле колико 10-12 дана, све претпостављам да би неке реакције из министарства било. Према нама није било никаквих захтева, нити интересовања колега из косовског центра да продубе истрагу у том правцу.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: А јел се из тога може закључити да она нису била интересантна са становишта ДБ-а?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Па ја могу тако да кажем, моје информације су овакве.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Добро.

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Можда нека шира сазнања јесу другачија али ја са њима не располажем стварно.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: А Ресор државне безбедности је упутио Тужилаштву за ратне злочине један допис од 16.03.2006. године, у том допису су наведене неке појединости.

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Извињавам се, хоћете ми рећи датум.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Значи рекао сам упутио је Тужилаштву за ратне злочине 17.03.2006. године, односно примљено је у Тужилаштво а упућено је 16.03.2006. године.

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Ја сам у том периоду већ био у пензији, тако да ми је то непознато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро, нешто друго хоће бранилац.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Враћамо се само на период када се овај догађај десио. Значи прво ме интересује ко је био начелник Центра државне безбедности Прокупље?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Нема начелника.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Ко је био главни међу вама?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: По функцији нема начелника, ја сам био у тој испостави неки координатор.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Ко је пишао депешу Центру државне безбедности?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Ниш.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Ниш?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Па саставили смо је сви, али нормално по функцији јесам био најодговорнији ја.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Јесте ли је Ви потписали?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Депешу?

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Па вероватно, не могу сад да тврдим јер могао је да потпише неког од оперативаца ко је куцао и слао, али значи био сам упознат са садржином, ако је нисам питписао ја сам био упознат са њеном садржином.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Када сте разговарали са браћом Битићи, да ли сте разговарали у тој просторији да ли су били припадници Јавне безбедности или само ви припадници Државне?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Не, и припадници Јавне, мало пре сам напоменуо, због простора и места њихове канцеларије су мале на том спрату, једва стану и два стола и оператива, ми смо се договарали са њима па смо део овога и шеф дежурне службе Радоњић и Лутовац и Костић, и касније Станковић разговарали смо и у њиховим и у нашим просторијама, значи невезано ми их нисмо преузимали ни по ком основу јер није било разлога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, то сте рекли.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Током разговора са браћом Битићи, да ли сте сазнали, да ли сте имали сазнања када су они ступили на Косово?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Па вероватно да, али ја сад то не могу да вам кажем.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: А да ли сте то написали у вашој депеши?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Не могу да се сетим. Знате како, само да објасним, то је веома било дискутабилно, њихова изјава је могла да буде било каква, ми то нисмо могли да прихватимо, а нисмо могли ни да проверимо. Значи дискутабилно је то.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: А да ли сте знали разлог њиховог доласка на Косово?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Не, нормално да га они нису рекли. Ни колегама из јавне ни у делу када смо ми разговарали. Можда смо о томе разговарали, али вероватно је одговор био да посете и обиђу породицу с обзиром на укупно стање на Косову које је било, да су били забринути члановима своје породице, безбедносним неким стањем, да нису страдали и тако. Вероватно би одговор такав био.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: А да ли сте то писали у депеши, да ли се сећате?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Мислим да не, јер депеша је била кратка, односила се на најосновније податке и генералије и ово да су задржани, да је поступак покренут, да је поднета пријава, значи то је најосновније било у депеши се не пише како шире, то је могло касније у информацији некој да се пише, али мислим да није сачињавана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли је депеша садржавала нешта типа да су половином априла из Америке, из Њујорка допутовали у Тирану, у Албанију, да су потом били у неком кампу за обуку у Куксу?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Мислим да не јер ми таквих информација нисмо имали, можда су та сазнања била каснија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да су тамо добили плочице са именима, презименима?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Мислим да не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оне металне плочице УЧК?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Разумем, разумем, мислим да не. Мислим да је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, ово је сад и ова питањ браниоца и ово моје у циљу евентуално подсећања?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Мислим да је њихово објашњење било, мислим да је њихово објашњење било да су то узели на подручју Косова, Приштине, ради безбедности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, Ви сте то рекли, али сад Вам предочавамо ово као неко евентуално подсећање.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Кажете можда касније? Да ли вам је познато да ли је касније неко из Државне безбедности са њима разговарао?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Не, ја сам рекао не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је да он нема сазнања те врсте.

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Таква сазнања ја немам, али можда су подаци министарству дошли па је министарство презентирало то, али ми нисмо доле добили.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: А да ли сте имали некаква сазнања о томе да су браћа Битићи се налазила у затвору у Нишу? Да ли сте, значи да ли сте ме разумели шта сам Вас питао, да ли сте имали сазнања да сте, да су та лица била у затвору у Нишу?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Када?

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Након што су изашли из затвора у Прокупљу?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Не, ово је први пут да чујем такву информацију. Моја сазнања су указивала на то да су из прокупља одведени за Београд, значи оно што су Ђорђевић, Станковић и Мијатовић рекли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте нам рекли.

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Ово не, ова ми је информација непозната.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Јесте ли се Ви трудили да савесно обавите свој посао?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Да. У оном делу из надлежности и по налогу који смо добили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, рекли сте.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Можете ли суду објаснити каква је пракса да су вам из Центра државне безбедности Београд или Ниш рекли да се ради о ратним злочинцима, људима који су извршили кривична дела службе непријатељској војсци, подривања војне и одбрамбене моћи, ово што Вас је и колега питао шпијунаже, саботаже, диверзије и тако даље, каква је пракса, шта би се десило онда?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Из министарства би имали захтева да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро ово је сад мало, претпостављам шта би било кад би било. Јел тако?

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Говорим о пракси, значи каква је пракса у другом случају?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Значи ми би. Јел дозвољавате?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајте, кажите.

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Значи у другим случајевима ако би били такви подаци и сазнања онда би од нас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли имали других случајева?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Не. Значи произвољно, ово сад што би рекли, произвољно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда то је ипак оно претпостављање.

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Али ја сам хтео да објасним.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: По надлежности како би то било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајте кажите, кажите.

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Значи ми би добили налог од министарства да преко судије обезбедимо разговор ради даље истраге са њима и у то би се укључили колеге из косовског центра које су о томе знали и који су познавали језик да би са њим о томе разговарали. То сам већ мало пре напоменуо.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Добро, по правилима ваше професије и струке ко би писао за таква лица, за таква дела кривичне пријаве Ресор државне безбедности или Ресор јавне безбедности?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: За ова дела која сте Ви напоменули, да је било таквих података и сазнања и да је то могло под условом да се документује, онда би писао Ресор државне безбедности, да је било.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Ви говорите данас и о две плочице, говорите о плочицама, јел тако? Не две, плочицама?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Ја нисам, ја не могу да будем сада сигуран да ли су их сва тројица имали, али су биле присутне, да ли код све тројице или код двојице или код једног, али сигуран сам да је барем лице са којим сам ја разговарао имало ту плочицу.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Ако суд дозволи, ја ћу описати плочице како су то описали радници СУП-а, и питаћу шта њему то говори.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да прво питамо сведока, пошто је он сигуран да су биле неке плочице, а не зна да ли једна, две или три, да прво сведока питамо по сећању да нам их опише? Како то изгледа, које је то величине, Ви рекосте да су металне, каве боје метала и тако даље?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Мислим беле да су биле, на њима су били неки бројеви, мислим и име лица. Име лица и број, по сећању колико могу да кажем, али ограђујем се можда и није тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Име лице, име било неко име или име неког до њих тројице?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Име носиоца чини ми се да је било и број неки, колико се сећам, али мислим време је учинило своје, верујте да могу да кажем нешто што не стоји.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Показивали сте док сте објашњавали о томе пре једно пола сата, показивали сте па то ће остати бојим се незабележено, али Ви сте руком показивали и ја сам из тога закључио да се носе око врата?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Око врата на ланцу и у облику полумесеца, величине можда 10-так центиметара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Полумесећ?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Да, значи не права плочица, не права четвртаста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Него са једне стране у облику полукружно, у том облику мислим да су биле. Значи не праве плочице четвртасте него да су на ланцу са две стране биле ове везане у облику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Такве плочице?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Да, мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Десетак сантиметара величине?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Добро, можда и мање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Можда и мање од 5 до негде остаје, са именом.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Снежо, да ли имамо оне плочице ту негде? Ево и бранилац клима главом.
СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Ја се стварно не сећам, извињавам се, али.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево погледајте, погледајте овако, ево погледајте овако ове пролочице?
СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Е то је то. Е ја сам ову белу регистровао, значи без овога, једна је била бела.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро али то нам баш и није полумесећ?
СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Ја кажем по мом сећању али стварно.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Након што се сведоку показаше три плочице приложене суском спису, сведок исказује да су оне биле овакве.

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Да, али је моје сећање, много времена је променило неки део детаља.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.
АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Ви сте видели, шта кажете сад на питање председника већа шта је писало на тим плочицама, да ли сте видели да је писало УЧК Косова?
СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Не сећам се, то су стварно неки детаљи, ево и кад сам рекао плочице у облику не зато што сам хтео да кажем, да мислим овако и онако, али сећање је после много времена избледело у неким детаљима.
АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли сте у вашој депеши написали да су пронађене плочице?
СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Мислим да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, то је рекао.
АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Ако суд дозволи ја ћу описати једну плочицу, прочитати један став овога па ево просто да питамо господина Протића да ли му је познато, да ли зна чија је то плочица. Трећа плочица метална са преклапањем и два папирића са натписом ВП, чин, име породично, очево и рођено, година рођења, срез, општина, иза ових што сам прочитао иду тачкице, празно. Значи да ли Вам говори чија је то плочица?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел вам познато нешто, овај опис, овакав опис?
СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Ја сам рекао чега се сећам, шта је на плочицама стајало, али да све ово стоји ја се тога не сећам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али овде се говори о некој плочици на преклапање?
СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: То није ово, ја се те плочице не сећам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ове то нису?
СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Оне нису биле.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ове су једноделне?
СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Ја сам облик заборавио, детаљ неки све, али те не преклапање ја не сећам се.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па још приде папирићи унутра са неким ознакама?
СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Не, верујте непознато.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Ја се извињавам што се неких детаља не сећам, значи не желим да не помогнем у правцу истраге свих детаља, али 91, а 99. сада.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли ДБ Прокупља обухвата и Куршумлију?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Да.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Значи надлежан је и за тај део?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Да, да, али не изван Куршумлије.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли се сећате након Кумановског споразума, да ли има ратних дејстава у граничном ту Рударе-Мердаре, да ли има било каквих таквих дејстава? Након Кумановског споразума?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Организованих ратних дејстава није било, али је било појединачних случајева пушкарања с те стране друге да се пуцало, на шумаре, на полицајце, на рањавања, било је случајева минирања пута где је страдао један број полицајаца и повређен и тако, значи тих појава је било.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Е сад Вас питам, питам Вас за период од Кумановског споразума, да ли се сећате?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако знате кад је потписан Кумановски споразум, претпостављам да то знате, не баш прецизно датумски, али поклапа се са крајем бомбардовања?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поклапа се са крајем бомбардовања.

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: `99. овај да, негде можда августа месеца не знам септембра или априла, не сећам се тачно.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Па онда је излишно моје питање да ли је у том периоду пошто се не сећа који је месец, онда је то.

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Верујте ово је питање детаља, покушавам да се концентришем после свега да што више помогнем у том делу па мело се нека сећања губе.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Добро. А јесам ли ја добро чуо да сте рекли да је деташман призренског ДБ-а не знате где је измештен?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, тако је рекао.

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Не знам.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: А да ли је он везан за Центар државне безбедности Ниш?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, рекао је у Нишу је Приштина.

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Центар Приштина је у Нишу.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Мислим, везан исто тако као у Ви, значи да је Центар државне безбедности надлежан и измештеном центру Државне безбедности Призрен?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Не, значи Центар Приштина је лоциран у Нишу, а Призрен стварно не знам где је лоциран јер ми са њима нисмо имали никакве додирне радне тачке.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: А да ли је Центар државне безбедности измештен из Призрена повезан са Центром државне безбедности Приштина који је измештен у Нишу?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Не, сви су хијерархијски били везани за централу за Београд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За Београд.

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: И по својој линији су о свему што треба информисали и назад добијали налоге.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По хоризонтали немају неке везе?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Центар Приштина је имао са нишким центром радне договоре у смислу ово о чему причамо, ако треба нешто да се одради да се на нивоу руководства косовског центра и нишког договори и да ми добијемо налоге да обезбедимо нека лица тамо за разговор, разумете у том делу, али остала хијерархија је ишла, е сад не знам центар Призрен где је био лоциран, реците ми ја вам онда могу рећи зашто су они били везани за који део, значи сваки косовски центар је био везан за центар по локацији седишта.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Добро, где се држе базе података о лицима која су интересантна за Државну безбедност, где се те базе налазе?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Део тога, привремено, нешто радно у центрима, али у централаи.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Добро. Да ли сте можда обавештавали тужиоца о лицима, о браћи Битићи?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Не, нисмо имали никаквих контаката у том правцу, јер је поступак прекршајни вођен у Куршумлији у суду за прекршаје у Куршумлији, значи можда колеге из Јавне јесу, али ми из службе не јер нисмо ни водили поступак.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: А да сте утврдили да су учесници терористи?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Да смо водили поступак, да смо ишли на примену мера и радњи подношењем пријаве, онда би нормално био обавештен Окружни тужилац у Прокупљу. Пошто нисмо, онда претпостављам да су то колеге из Јавне урадиле.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Па сад пошто радите Државна безбедност и Јавна безбедност заједно?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Не заједно, ми смо саставни део, одвојене су службе, посебне.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Добро, али мислим саслушавали сте их заједно или нема везе, небитно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте рекли, да, добро.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Значи контактирали сте и пре и после тога, да ли вам је познато да ли је постојао било какав основ за било које кривично дело код браће Битићи?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Осим прекршаја не, по сазнањима која су присутна била и онда и сада, осим прекршаја због преласка границе без папира и чега који поступак је вођен за кривично дело, не.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: А да ли сте Ви неке у ОУП-у Прокупље, у ОУП-у Прокупље рекли да они са становишта ДБ-а нису интересантни?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: То јесмо кад смо се договарали заједнички око примене мера, шта ко је по надлежности, разумете, Костић је тад био у привредном криминалу је можда био дежурни који је био укључен, ови из општег, значи ми смо сели и радно се договарали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте.

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Да, као што је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте, рекли сте.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Питаћу, па добро, да ли Вам је познато на основу чега је сачињавана све ова службена белешка из Безбедносно информативне агенције упућена тужилаштву?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ова од 17.?

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли Вам је познато да ли је неко контактирао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не, човек је тад у пензији.

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Ја сам у пензији од 31.12.2005.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Значи да ли Вам је познато или не?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Не.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Рекли сте у једном тренутку да Вам је Зоран Станковић рекао да ће та лица бити предата, бити депортована рекли сте у Мердаре или Рударе не знам тачно шта сте рекли?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Не, пракса је била, пракса је била да се по истеку казне затвора та лица преузму из Окружног суда и не депортују, него из безбедносних разлога због иритираности грађана, због саме ситуације, реваншизма или нечега другог, пракса је била да по надлежности ко води поступак да лице након издржане казне затвора одведе до безбедносног пункта Мердаре, на пункту преда полицији и КФОР-у, сад даље тај поступак и како је ишао преко ја не знам.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Ви кажете пракса је била, ја Вас питам да ли је до тренутка хапшења браће Битићи или њиховог пуштања из затвора у Прокупљу била та пракса?

ОПТ.СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Јесте.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Па кажите ми онда коме сте Ви предавали та лица када?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Ја кажем ми нисмо имали такав случај, значи пракса је била ко води поступак, ми поступак нисмо водили, водили су колеге из Јавне и ја знам из разговора са Станковићем да је оно што сам већ и рекао током давања исказа да је Станковић требало да их преузме и он одведе и његове су намере биле да то и учини до тренутка док му није наложено да ће доћи неко други да их преузме, мислим да смо то питање третирали.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Јесмо, али Ви кажете пракса је била, ја Вас питам да ли је током бомбардовања и до предаје или овако да предочимо да је 09. јуна беше потписан Кумановски споразум.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 10-11. или 09. па онда престанак?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Осим овога случаја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, 09.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Јуна, а овде се цео догађај дешава, значи пуштање њиховог, њихово пуштање из затвора у Прокупљу ако се добро сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 08. јули

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: 08. јули, значи скоро месец дана иза, значи у том месецу, да ли сте имали ту праксу да?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Не.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Па то питам.

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Мени је непознато, осим овога случаја мало пре сам дао исказ током тога, да је у већини случајева то чинио Међународни комитет црвеног крста са својим возилом, преузимао осуђена лица из затвора и одводио до полицијског пункта Мердаре. У кривичном поступку, оведе у прекршајном то треба да уради овај Станковић јер је водио поступак прекршајни у том правцу.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Ви кажете да Вам је то он рекао, а ја ћу Вам предочити депешу његовог начелника одељења Синише Грбића од 27.06.'99. године где он

јасно каже у случају, каже овако «потребно је да против лица наведених у вашој депеши покренете прекршајни поступак и инсистирате на изрицању затворске казне у случају да се изрекне новчана казна лица спровести до Републике Македоније преко граничног прелаза Прешево»?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Мени је то господине непознато, ни по ком основу ја нисам могао да будем у току са тиме.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Зато што немају коме да дају на Рудару и Мердару у том периоду?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Ја тај податак немам, сад га чујем од вас јер је мени непознато ја нисам информисан какве информације имају колеге из Јавне и о чему су шта писале, то не долазио код нас, значи примерак се не прослеђује служби, него само у оном случају где смо заинтересовани онда тражимо белешку, копију или се радно договарамо.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Кажите ми да ли сте Ви обавестили америчку амбасаду обзиром да се ради о америчким држављанима?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Не. Није пракса нити је то наша надлежност, о томе може да обавести само министарство преко МИП-а.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Добро, хвала немам више питања.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Имао би нека питања, нешто је овде остало недоречено, па ја имам једно конкретно питање за сведока, ако дозвољавате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да чујемо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте Ви били надлежни за информације са Косова, безбедносне природе?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко је примао те информације?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: СУП Куршумлија јер су они и држали полицијски пункт, а он их је даље прослеђивао по надлежности ресора, значи ми би добијали преко њих информацију као и ово ако је нешто било интересантно, али у начелу све што је на полицијском пункту горе прикупљено, значи ми немамо горе нити смо икад имали радника на пункту. Пункт полицијски држи полицијска станица, јавне безбедности, и о свим сазнањима они по својој линији информишу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Они информишу по својој линији?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И где се то завршава?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: У министарству.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, а информације безбедносне природе са територија Косова?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: У Куршумлији је био ја не радим, рекао сам да сам у пензији, мислим да још увек, а нисам сигуран постоји штаб који је опет је у Ресору јавне безбедности и који прати.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Интересује ме ресор Државне безбедности? Дакле подаци који су интересантни за ваш ресор, за Државну безбедност, а потичу са Косова, интересује ме где то завршава?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: У косовском центру.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А из косовског центра?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Они предузимају даље мере, мислим да сам ја то објаснио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте Ви имали приступ?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Некон надлежном косовском центру, то мислите, да ли измештена Приштина, измештени Призрен, измештена Косовска Митровица?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Министарство опредељује депешу надлежном косовском центру.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте Ви имали приступ информацијама које има ко су надлежни косовски центра и министарство?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Не, по тој хијерархији ми смо у томе најнижи, ми смо могли само да информисамо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ако би косовски центар или министарство показао некакав интерес за неке људе, са вашег подручја, са подручја Косова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је сведок рекао, онда би, ишло би преко њих.

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Онда би то ишло налог из министарства, преко центара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте.

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: А центри нама или косовском центру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је све.

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Значи како је хијерахија.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел могућа ситуација да се ту врше провере а да ви то не знате?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Могуће.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, толико.

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Јер ми. Да наставим само.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чули смо. Да ли оптужени имају питања? Не. Прво бранилац.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Хвала. Само везано за ово што је тужилац питао, ако би се вршиле неке провере друге не Ви, него како тужилац Вас је питао неки други центар, да ли би ти центри Вас обавестили о неким сазнањима ако имају нека сазнања за покретање кривичног поступка?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Ако се ради о лицима или везама пак на нашем подручју, онда би нас информисали, ако не из министарства је ишао налог косовским центрима који су даље вршили проверавања. Нити смо та подручја држали, нити смо имали тамо ни могућности ни позиција да вршимо провере на подручју косовских центара.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Значи питање је да ли би Вас повратно обавестили?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли би вас се повратно информисало, то пита?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Једино ако су та лица привремено настањена на нашем подручју.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Једино у тој ситуацији?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Једино тако, иначе ако је везано за Косово ми никакву надлежност тамо нисмо имали.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Имам још једно питање да ли вам је познато да ли иамте сазнања о томе да ли је против браће Битићи постојао било какав поступак судски осим не говорим о суду за прекршаје, мислим на.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па рекао је.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Добро, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Опт. Поповић.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А то, пардон, док не дође оптужени, да ли су они у обавези да Вас обавештавају ако Вас нису извештавали? Да ли постоји нека обавеза да баш ви морате то да знате?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Ако је везано за гранично подручје.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ако су везане информације за Косово?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Ако је везано за гранично подручје, да је било пуцања са стране Косова на нашу полицију, на грађане, на ово све, онда те појаве које се манифестују на подручју преко Јавне би добили информације.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Конкретно ако су за браћу Битићи били заинтересовани косовски центар или министарство, да ли постоји нека обавеза министарства да вас извести о томе шта ради и због чега је заинтересовано?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Да, ја сам то објаснио у ком случају, значи, косовски центар би добио налог да тај део одради, а ми преко центра нисмо добијали налоге да у затвору у Прокупљу створимо услове и по договору да обезбедимо, да закажемо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да обезбедите, то је само техника?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је.

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Тако, а део разговора, истраге су водиле колеге из косовске.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Ја сад се извињавам. Тужилац је рекао да одради, значи. Значи ко би писао на.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У техничком смислу.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: У техничком смислу ко би писао кривичне пријаве за то ако има ишта да се одради како каже тужилац?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте, немојте да расправљате молим Вас тако, немојте да расправљате. Овај ја схватам сведока мислим можете одговорити на то, али ја схватам потпуно.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Па и ја.

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Ако су дела почињена на подручју КиМ из дела шпијунаже и саботаже, све оно што сте Ви набројали, онда је опет надлежан косовски центар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је.

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Значи у конкретном случају што се тиче браће Битићи, опет косовски центар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Ако су дела.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сведок упорно понавља.

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Ако су дела почињена на подручју центра Ниша и наше испоставе онда смо та дела радили ми, али у овом случају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Опт. Поповић. Поповићу морате укључити микрофон.

ОПТ.СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Приликом распуштања Центра безбедности, Државне безбедности из Призрена, са Косова уопште да ли су радници тих центара били придодавати вама на надлежност и да ли су радили код вас једно време?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Прокупљу?

ОПТ.СРЕТЕН ПОПОВИЋ: У Прокупљу?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Касније да и сада тренутно да, али у почетку не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад је то касније? Кад је то касније?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Па можда задње две године или три и после формињара БИА-е.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле тек тада?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Да. Али по напуштању обзиром на ситуацију безбедносноу која је била, центри Косова су се иселили на подручју Србије и сви су формирали посебно своје центре у Нишу, Краљеву, не знам да ли Врању. Значи најближем делу где је присутна територија. Радници тих центара су били по радној дужности, по обавезама надлежни само радно обавезни свом центру. Задње две године у промени мислим ДБ-а у БИА-у, трансформацијом и ово све, ти центри су угашени на неки начин и радници су припојени матичним центрима на подручју где се налазе, тако да сада тренутно али после мог одласка у пензију двојица колега радници приштинског центра раде у Прокупљу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Раде у Прокупљу.

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Али тада у том периоду, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нису, добро.

ОПТ.СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Ови четворица, Анђелковић, Јовановић, Јовановић и Миљковић, да ли су они значи из матичног центра.

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Аранђеловић, Аранђеловић.

ОПТ.СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Добро Аранђеловић или су случајно неко од њих са Косова?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Из матичног, то су колеге радници моје колеге, радници центра Ниш. Нико од радника из косовског центра није тада био укључен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, имате ли још нешто да кажете господине Протићу?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Па не знам доста тога сам рекао.

Даљих питања сведоку нема. Сведок нема ништа више да изјави.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тражите ли трошкове доласка у суд?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте дошли из?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Из Прокупља.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прокупља, е сад да видимо да ли овде имамо податке, да, Прокупље – Београд, аутобуска карта тамо и назад према нашим подацима је 1.560,00 динара.

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Па добро, нека тако буде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Аутобуска карта.

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Тако буде, ако је повратна онда је и јефтинија, али зависи, ја сам дошао колима, значи немам аутобуску карту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте дошли аутомобилом?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ ПРОТИЋ: Да.

Сведок тражи путне трошкове, исти му се у износу од 2.560,00 динара и ДОСУЂУЈУ привремено на терет суда, и то износ од 1.560,00 динара на име трошкова аутобуске карте и износ од 1.000,00 динара за исхрану.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала господине Протићу, можете ићи.

Након тога председник већа у 11,40 издаје

Н А Р Е Д Б У

Да се претрес прекине на 20 минута ради одмора.

Настављено у 12,10 сати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сви смо ту? Бранилац адв. Прелевић.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Ја ћу да искористим прилику пре доласка следећег сведока ја сам дошао до једног папира који може бити интересантан и за судско веће за постављање питања овом сведоку, то је једна депеша од 30.05.1999. године и предлажем да то се придружи доказном поступку, а говори о томе која су возила упућена за обуку у Петрово село од 30.05.1999. године и ево само секунд. Из чега се може само закључити да су они тада располагали између осталог са један, два, три, четири ципа горе од 30.05.'99. године и мислим да је важно због организације.

Бранилац адв.Божо Прелевић суду предаје копију дописа од 30.05.1999. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само сачекајте са сведоком молим вас.

Упућено од Секретеријата у Приштини, потписано од стране координатора обуке потпуковника Радосављевић Горана, уз потписано одобрење начелника СУП-а пуковника Јањићијевић Богољуба. Исто се прилаже судском спису.

Сведок МИЛАН ПЕТРОВИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наставићемо са саслушањем сведока. На реду је господин Милан Петровић. Дobar дан господине Петровићу.

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Дobar дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Петровићу име Вашег оца је Мића видим, јел тако?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: `59. годинште?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ђаковица?
СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Да.

Са подацима као са записника од 28.12.2005. године, па упозорен, опомену, те заклет читањем законског текста заклетве за сведока исказује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Петровићу прочитајте гласно текст заклетве за сведока налази се ту на пулту испред Вас.

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Господине Петровићу ако ја добро пратим овај записник, а Ви сте практично овде говорили пуно више о неким другим догађајима везано за Суву Реку и тако даље, ово кад сте саслушавани код истражног судије, дало би се закључити да сте Ви '99. године и раније били начелник СУП-а у Призрену?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Ја нисам био начелник СУП-а у Призрену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Ја сам био начелник одељења криминалистичке полиције у Призрену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Начелник одељења криминалистичке полиције у Призрену?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Да, прецизно речено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Начелник СУП-а је био друга личност.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците нам да ли, где сте Ви измештени после измештања полиције и војске, где је СУП Призрен измештен?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: По наређењу значи штаба МУП-а измештени смо у Крушевцу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Крушевац?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: У Крушевцу, тачнија локација да вам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, дакле у Крушевац и касније ви покривате практично радите, настављате са радом везано за надлежност СУП-а Призрен, настављате са радом у Крушевцу? Да ли је и одељење ДБ-а из Призрена такође дислоцирано ту у Крушевац?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Они нису, где су они дислоцирани?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Они су дислоцирани у Краљеву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Краљеву?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: По мом знању.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули за презиме Битићи док сте били у Призрену, док сте радили послове начелника?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Да познато ми је презиме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Познато презиме?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Да, међу Албанцима је знате као код нас Петровић или тако нешто у том обиму.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да. Да ли икаквих сазнања, дакле службене врсте имате везано за тројицу браће Битићи који су касније страдали и практично су предмет овог поступка?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Па ја сам негде касније, значи пре пар година значи кад је овај предмет као предмет значи постао јаван, у случају ако мислите на ово троје?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Браћу Битићи, значи исто као и сви остали ко је дошао до приче, ја сам први пут значи дошао до тих ствари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мало само се примакните микрофону.

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Ја сам пре пар година, ја се извињавам, ја сам пре пар година значи дошао до података о том догађају, значи на основу тих сазнања који се тичу службене, а приватно сам дошао много раније до тог података, лично од њиховог брата Фатоса.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, кад је то било у којим околностима ако се сећате, шта сте тада радили, где сте били?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Па тада сам ја већ био у Београду, значи ја сам прекоманду из Крушевца добио крајем петог месеца, почетком шестог 2000. године. Значи не по својој жељи него по потреби службе и интересује вас цео ток да вам испричам кратко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Укратко само о чему се ради.

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: И онда је у једном од мојих, значи сходно да је моје радно место било такво да сам често се налазио на терену, значи у једном мом одласку у СУП-у Призрен, сад више нисам сигуран да ли је било службено или сам отишао да обиђем колеге које су остале ту, пришао ми је извесно лице са подручја Призрена ромске националности и затражило да самном поразговара. Нисам сигуран, чини ми се да је пре тога питао једног колегу мога бившег радника инспектора ту да ли може да ми се обрати и онда ми је пренео једну молбу да би неко хтео самном да се чује у вези има неку браћу у затвору овде, а опште је био познат мој проблем да су мени на Косову нестали родитељи и да би евентуално та нека веза са помоћу ја њима, а они би мене помогли за моје родитеље ко и сваки човек, значи ово је била приватна нека моја значи ситуација и ја сам се тако понео. Рекао сам да је то била, рекао ми је да ли то може да искористи мој мобилини да добије број и да да господину који жели да се чује под тим условима као што сам мало пре рекао. Ја би само ту, ја сам понео неке папире, ја би вам рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Шта је мене мотивисало, односно њих. Сходно да су моји родитељи били нестали ја сам био објавио и послао на Косову значи и на албанском и на српском где смо обећали били награду. Претпостављајући да се неко значи на ту нашу причу осврнуо, претпоставио сам да су ту интереси. Да будем прецизнији, по мом сећању то је био већ крај 2000. године, не тврдим сигурно, значи немојте ми замерити. Убрзо потом мене је на том телефону значи контактирао мој и пријатељ господина Фатоса који је вероватно сад овде, Хасан Кабаши из Призрена. То је човек који је мене добро познавао и који је имао једну улогу у свему овоме око мојих родитеља, човек кога сам био замолио да јуна месеца покуша да спаси моје родитеље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: `99.?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: `99., значи одмах по повлачењу, значи да вас не замарам, ми смо ступили у везу ја и моја браћа са Хасаном и покушали да некако

спасемо, међутим он нас је мало тада преварио у неку руку рекавши да су они добро и да немамо шта да бринемо, и то је после тога и десило се шта се десило. Да се вратимо на ову причу, значи он је контактирао телефоном и каже поред мене је човек који жели са тобом да се чује. Ја сам прихватио, јавио се господин Фатос, кга сам ја чини ми се из виђења већ знао јер је он био радник код тог Хасана Кабашија где сам ја свраћао. Исто да скратим, разговор није трајао дуго, договор је био да ја њему помогнем да он мени помогне, значи обична његова људска судбина, моја људска судбина, е о службености ништа. Договор је био да се у најкраћем року чујемо. И следећи позив је био на његову иницијативу, значи не на моју. Ја сам у међувремену сазнао да су сви који се доводе у везу са ДТГ-овима и тим ОВК на Кососу притворени у Нишу, у павиљону Ц. Логично би било да је и да су и његова браћа по том питању пошто сам значи добио податке да их сумњиче за припадност, припадници тих диверзантско терористичких група, да је тамо и ја сам Фатосу у првом маху рекао да је вероватно ту и да сам ја у стању и да ми код највећих руководилаца ове државе и да тражим ако је он у стању да ми родитеље исто на исти начин ослободи. Исто тада сам рекао да ако треба да гарантујем имовином коју имамо доле и понудили смо и имовину. То је било јасно, Кабашију је била понуђена имовина, целокупна само да се спасу. Он је тада рекао да иде то много тешко и да он, да је код њих опасније то испитивати, тако да сам био ускраћен значи неких новости. Ја сам онда рекао Фатосу да од наше приче неће бити ништа ако он мене не да узме, очигледно или је њему било то тешко да одради, али чини ми се да је разлог прекида неког нашега даљег тога састајања преко телефона био тај што је у међувремену држава јануара је тај разговор био, вероватно ако не грешим немојте ме држати за датуме, у пролеће идуће године је била аболиција, сви су пуштени из притвора у Нишу, сви Албанци, тако да је он био то је већ било најављено претпостављам да је то један био од мотива поред тога што није могао у Ђаковици да пробије, да сачека јер сад је имао информацију да су коју нажалост ја му се и овом приликом извињавам, ја нисам знао да није тачна и он је после вероватно утврдио да они нису ту и ја сам испао неозбиљан и од тада више нисам имао контакта. То је моје приватно сазнање о догађају Битићи, а службено је следило по послу који сам радио, значи на досијеу Ким. сам се бавио тим пословима, значи и ту сам имао прилике да значи користим изворе разне од албанских и других извора и дођем до тих сазнања о браћи Битићи и да пратим и овај процес који се води.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, ни до каквих сазнања Ви практично нисте дошли?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Да, тада у првом маху престао сам да се интересујем јер нисам имао узвратно, значи то је био један ружан значи посао, значи један изнуђено понашање једно где Ви имате тамо родитеље, хоћете да их спасите, он овамо има и то је нешто што је ето тако сад са ове тачке дистанце, неко може и замерити, али тако је било. Нисте могли другачије, шта ћете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, да ли сте дакле док сте били у Призрену, док сте боравили у Призрену и касније док сте радили у измештену СУП-у у Призрену у Крушевцу, да ли сте имали било каквих сазнања службене врсте везано за браћу Битићи? Ко су, шта су раније, јесу се бавили каквим криминалом, да ли су за време рата били припадници УЧК, било што, било каквих сазнања те врсте да ли сте имали у службеном смислу?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: У том времену, ако кажемо да је то до момента када сам контактирао са Фатосом, апсолутно не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не. Питања.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Одмах да се надовежем овде, сведок је рекао да у то време није имао никаквих сазнања службене природе везано за бараћу Битићи и њихову активност, у време кад ста радили досије Ким., то је значи претпостављам било после тога?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте и до којих сазнања дошли о тим активностима браће Битићи и да ли уопште имате нека сазнања кроз вашу службу и кроз оно што сте радили?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Од шестог месеца 2001. године, по наређењу виших старешина задужен сам прикупљањем материјала са Косова и израдом досијеа Ким. Користио сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је то у ствари?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: То је комплетна документација, архива свих СУП-ова са Косова уз архиву Ресора државне безбедности која се тиче дешавања на Косову у вези са ратним збивањима. Значи апсолутно монопол над свима са још до 50 људи у највећем броју и најмањем у пару од 3-4 човека који су технички сад то. Значи тада јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е добро, до каквих сазнања сте на основу тога дошли?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: На основу албанског материјала који смо ту користили и преводили, значи они су били припадници једне бригаде која је значи учествовала у ратним догађањима на подручју Паштрика, где су лоцирани, то је та америчка бригада атлантика, нешто, сад нисам припремљен, могао би ипак је то нисам мислио да ћете ме о томе питати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу и браћа Битићи били припадници те бригаде?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Да у тој књизи је то објављено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да ли имате икаквих података у смислу кад су дошли на територију Косова, кад је та бригада дошла на територију Косова?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Да, ту је лепо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекосте да.

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Ту је лепо објашњено све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дејствовала је у реону Паштрика кажете?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: То је по сећању моме, можда би требало тај материјал да набавите и да са тиме онда би све било сигурније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, то је на основу неких албанских извора?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Података неких?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Да објављена значи књига о путу те бригаде и осталих ствари, на почетку те књиге налазе се три њихове фотографије у униформама, значи и.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То није збирка песама?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То је значи ваша књига?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Молим?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел то ваша књига?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не.

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: То је албанска књига о.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О бригади.

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Да вам кажем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ми, само да извињавам се што прекидам, ми у списима имамо једну књигу која је збирка песама које описују браћу Битићи кроз песме?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то та књига или нека друга књига?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Ја не знам ко је вама доставио и остало, није то та књига, ради се о тексту, разумете, ради се о тексту у којем је описано то што се десило браћи Битићи са контекстом њиховим значи пре него што ће се десити њихово страдање које се десило овамо, значи у том смислу је написан тај текст на почетку те књиге.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесу ту описана и дејства те бригаде током '99. године?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Оградио би се.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Зоне одговорности?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Ја сам пуно тих књига прочитао и остало, оградио би се, али мислим да јесу, значи ипак опет предлагем часном суду да прибави тај материјал и онда ће најбоље бити да се на тај начин најискреније и упозна са тим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви се тим послом бавите кажете од јуна 2001. године?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Претпостављам да сте тек након тога дошли у посед и те књиге?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како, где сте је нашли, у којим архивама? Да ли сте је нашли у неким архивама, ако се сећате наравно?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Ја ћу вам рећи, мени је било остављено да направим методологију рада, значи у интересу је било да се створи једна архива која ће помоћи и вама значи у поступцима и осталом ја сам имао контакте и са господином тужиоцем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да, да, то знам.

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Значи, одлучио сам значи професионално ко и свака полиција користити све изворе, значи од невладиних организација који су овде, те изворе до албанских извора. Значи циљ нам је био да допремо и до материјала у музеју ОВК у Приштини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јасно, што да не.

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Значи камо среће да успемо онда ће се вероватно и сви ови процеси бити лакши и прецизнији и нама и вама, не знам јел то превише.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, ово сад нема са случајем, да ли је рад на досијеу Ким. довршен, да ли су нам ти подаци сада доступни, да ли можемо доћи до те књиге и других података везано за активност Атланске бригаде и конкретно браће Битићи?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Сигурно да можете, сигурно да можете, ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где се то налази, од кога се то може затражити?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Па он се, досијеу Ким. је прошле године предат служби за истраживање ратног злочина, прошле или почетком претпрошле.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Они сад тврде да је то негде не путу, да још нису добили?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Не бих улазио у те ствари.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро то је сад моје мишљење и коментар, нема везе.

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Ја сам лично био задужен и имам записнике о примопредаји, ја не могу овде ништа друго рећи сем истине.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, док сте радили на том досијеу Ким., да ли сте дошли до неких података на основу којих сте могли да изведете закључак да припадници те

бригаде конктетно и браћа Битићи као чланови ОВК имају неке везе са нестанком ваших родитеља?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Вероватно да Фатос неће замерити, ја сам претпоставио не да браћа Битићи имају, ја сам претпоставио дозволићете ми преко свог професионализма да поверујем у неку причу да су они у њиховом притежњењу, да кад су нестали моји родитељи, мислим они су нестали ја ћу вам кратко рећи јер морате датуме саслушати јер вероватно морате датуме саслушати јер вероватно да код вас може створити заблуду у ствари да жртва не испадне онда неки извршилац или нешто. Значи моји родитељи су остали у Ђаковици по својој жељи и тако даље, мој брат најмлађи је је сходно да господина Хасан Кабаши и још неки албанци са којима сам био добро и поред обећаних и награда и све нису успели да ајмо најблаже да кажемо да их извуку и страдали су као многи. Мој најмлађи брат је успео преко припадника КФОР-а у Приштини уз нешто што не би помињао да стигне до Ђаковице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Он је стигао до Ђаковице 12.07., комшија који је био до вратију њиховог стана рекао му је да пре три дана да су отети, тако смо ми прецизирали датум отмице наших родитеља на 07/08.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То је тај датум, извињавам се који пише у тој?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Тој првој. Међутим касније изјава Вилсона Перворфаја у предмету Антон Лекаја, говориће другачије за моје родитеље. Говориће да су одмах по повлачењу снага ликвидирани испред зграде. Значи ја сам за своје родитеље сазнао негде мој брат је након тога повукао се у Црној Гори и тамо смо се срели негде 13.јула, колико сам чуо браћа Битићу су 08. неки датум се узима да су одведени из затвора што се поклапа да могуће не Фатос него припадници те бригаде хтели да имају таоце за размену, не само моје родитеље, него и још можда друге. Шта то потврђује, извесна госпођа Роксанда Петричевић која је вама доступна у Београду је потврдила да је одмах по повлачењу снага безбедносних снага из Ђаковице испред улаза у зграду, значи она је живела у истом улазу као и моји родитељи постављен војни ОВК, Фатон Дуљатаху који ће им ограничити даље кретање. Знате шта нама које ето мало војничког знања имамо зна се шта то значи, то је кућни притвор.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да.

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Мотиви могу бити једино за размену оних људи који су се налазили у нишком затвору.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Било је тих случајева и у Ђаковици и другим местима исто.

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Да било је и ја сам, моја држава ће учинити ствар која је хумана, пустити све, али ја мислим да после тога и ако је неко био жив, тај више жив није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нисте до краја објаснили само, дакле који су то елементи који су вас довели до тог закључка да браћа Битићи имају везе са нестанком ваших родитеља осим тог термина који се поклопио?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Ја сам само сумњао, а друга ствар је они су мене контактирали а не ја њих.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Из чега следује закључак да су они знали?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Не може да буде другачије и ја сам зато и са Фатосом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али они су вас контактирали, дало би се закључити после годину и нешто дана.

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Да, па знате шта ево где је Фатос, ту је. Ја сам Фатосу рекао да прихватам размену иако су значи само тела, ја дан данас нисам нашао своје родитеље. Ево где је Фатос, ту је, можемо се погледати, ја сам прихваћао и такву размену.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли вам је познат Митровић Мирослав и да ли се он обраћао вама као извесни Ром из Крушевца везано за ово?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Верујте, вероватно ће бити тај човек, кад би га видео значи поштен да будем кад се он обратио он је толико неугледан ја нисам био баш сигуран, али знате шта кад је човек, ипак сам ја полицајац, нисам му много веровао видевши о коме се ради мислио сам да је нека игра и да желе да ми узму новац јер смо ми обећали новац. Знате неће ми Роми замерити али углавном су склони тим мешетарењима, ја сам мислио да мешатари, док ми се није јавио вероватно је тај по имену, нисам обратио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је тај?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Мени се чини и жена, ја се извињавам, то и жена његова је једном приликом контактирала, сад сам се сетио, али ни једном приликом нисам питао за њих.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Тај човек који вас је контактирао да ли се интересова за браћу Битићи?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Мени се чини да је он са неким страхом имао мисију касније ћу закључити да контактира мене и да узме од мене број мобилног, због касније сам утврдио због Хасана и Фатоса који су хтели да ме контактирају, нешто ме није, он је мени нешто причао у том моменту ја сам као што сам ти рекао, ја се извињавам, значи не може човек да буде, као сматрао да мешатари да хоће паре, да нешто ту заради. Касније ћу ја схватити да је он био малтене кривац и да су то његови мотиви, јер стварно у том моменту нисам знао шта су његови мотиви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кривац?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Кривац по томе што је због њега наводно упали су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А дакле у том смислу?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Касније ћу то из приче покушати јер никад ми није било јасно шта је његов мотив био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он тада помињао браћу Битићи, причао ту причу како, шта, како су дошли?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Не, не, то је кратак био састанак са ногу, значи са ногу, значи с ногу, СУП Призрен је смештен у ватрогасном дому крушевачке јединице и у ћошку ходника, значи на крају, значи с ногу је био тај наш први сусрет. Е сада, не, не, није кратко је то било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Чак сам ја ушао унутра код начелника СУП-а био је Ђуричић и узео папир и потписао број и дао му број телефона.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Док сте били начелник одељења полиције у Призрену, дакле пре овог догађаја, значи пре него што су се повукли, да кажем тако са Косова, да ли сте познавали породицу Битићи?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Радећи на полицији и оно са терена, обично се то?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Не, не, Фатоса чини ми се да сам га знао као радника ту код Хасана Кабашија, чини ми се а то. Углавном ми полицајци памтимо

те људе са којима имамо неки проблем, онако проблемски способне људе, значи ја сам рекао да за Битићије нисам имао претходно податке никакве.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Обзиром да сте били начелник одељења полиције, дакле опет се враћамо на то ратно време, да ли сте да ли сте у то време познавали Обрада Стевановића?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Обрада Стефановића сам познавао, њега је свако знао али не у некој мери онако присно, он је припадао другој јединици, ви сте и сада направили пропуст један ја сам био начелник одељења криминалистичке полиције, значи имате начелника одељења полиције који је униформисан и који је по линији са Обрадом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јасно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја сам разумео да је само полиција.

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Да ништа, нема проблема.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро.

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Значи ја као по криминалистичкој полицији ја сам био више везан према УКП-у, значи са Обрадом за време рата једном сам се срео у Приштини, ја Милош Војиновић, били смо код њега чекајући да будемо примљени код Сретена Лукића, тога се сећам и ниједном више виђао га јесам, али срео се.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Дакле то је био службени контакт?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Да, да, апсолутно је то контакт Милоша Војиновића, он је био тад помоћник министра ја сам цело време значи апстинирао у погледу ничега, значи моје понашање је било само присутност.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То причамо о '99. години.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За време рата?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Да, да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У то време знате ли на којој функцији је био Обрад Стевановић?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Помоћник министра.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У смислу у односу према јединицама?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: То је моје најбоље сазнање.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јединицама посебних јединица полиције да ли је имао неку функцију у односу на њих у смислу командном?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: О томе ће се и дан данас се полемише, ја стварно не бих могао да се експлицитно значи да потврдим било шта, знам да је и то, пошто сам кроз досије Ким. имао између осталог таквих питања и од хашких истражитеља и од свих јер сам имао контакте и са њима јер није могло да се профилише то, он је тада био помоћник министра по мом најбољем сазнању, значи није имао разлога да буде командант јер помоћник министра је нешто што садржи све остало што је испод томе.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, али према вашем искуству, да ли може радник у полицији да буде истовремено, условно речено да кажем да је имао политичку функцију и да има неку стручну функцију, да буде једно и друго?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Ајмо да будемо овако прецизније ако вас то баш интересује, у свом раду нисам наишао ни на један документ из '98-99, а прелистао сам их доста, тамо и ви можете.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нема тих докумената, зато и питам.

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: На којем пише командант ПЈП-а, а у материјалу за инструктажу не помиње се та функција, не његова, нисам то рекао, помиње се функција команданта.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел свих посебних јединица?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта је то?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Значи остало је, ја знам да је и Аца и начелник службе био сам замољен да посебну пажњу обратим на такву врсту материјала и није срамота рећи истраживали смо, није што би пре било у интересу истине и правде да није било, значи немогуће је све то уништити, ајмо да пођемо те завере.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Зато и питам, да ми кажете не према папирима до којих сте дошли него из вашег искуства да ли вам је познато да је био командант посебних јединица полиције или није?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Није?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Не апсолутно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Мало сам се удаљио од теме извињавам се. То би било све.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Сведок је овде описао овај аранжман који је имао са Митровићем и око својих родитеља и око браће Битићи, мене интересује да ли је док је то трајало, док је имао наде да ће то да реши, да ли је се на било који начин распитивао за браћу Битићи? Распитивао где се налазе било којим каналима да би одговорио, да би добио размену за своје родитеље, да ли је нешто предузео у том правцу да сазна где су браћа Битићи?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Да, значи у првом маху, од тог разговора је прошло једно две, три недеље, ја сам очекивао тај телефонски разговор и извршио сам припреме. Значи распитао сам се где су смештени ови који су учествовали у диверзантско терористичким тим активностима како смо их тада ДТГ-ом скраћено називали и добио сам одговор да се делом налазе великим делом у нишком затвору, а мањим делом у Прокупљу.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да то сте, то је уопштено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А мањим делом у Прокупљу?

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да, то је већ рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте се распитивали у том смислу именом и презименом?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Везано за њих тројицу?

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: За Битићи?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Не.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: За њих тројицу ништа конкретно?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А после објаснили сте да сте одустали од тога?

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да добро.

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Одустали јер нисам добио помоћ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, разумем.

НАТАША КАНДИЋ: Рекли сте нам да сте почетком маја премештени у Београд и да одлазите, на које место сте премештени?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Ја сам премештен на радно место шефа одсека за сузбијање наркотика и фалсификата у МУП-у Србије.

НАТАША КАНДИЋ: А јел тада одмах почињете да радите на прикупљању података о несталим и киндапованим?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Не, идуће године.

НАТАША КАНДИЋ: А кажите ми кад онда Ви одлазите у овај?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Петровићу нама се окрените, кад причате окрените се нама и микрофону томе.

НАТАША КАНДИЋ: Кажете да сте отишли да обиђете колеге, кад је то било?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: То је било, ја сам се оградио ту с јесени значи сећам се да је било лоше време, значи јесен, ако не и зима 2000. године.

НАТАША КАНДИЋ: 2000.?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Кад сам се срео са Ромом којег сам навео.

НАТАША КАНДИЋ: То значи, то је јесени 2000.?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Највероватније, увек се ограђујем од тих датума јер стварно можда има записано.

НАТАША КАНДИЋ: Е сад остало је нејасно да ли сте Ви знали да ће вас, да ћете се само сусрести са Мирославом Митровићем или не? Сад покушајете да се сетите мало је невероватно да Митровић из Краљева дође и случајно сретне вас?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Нисам сигуран, не желим да апсолутно говорим неистину. Могуће да сте Ви у праву и да је састанку рекао сам поменуо сам свог бившег радника, значи кумовао Марковић Србољуб који исто има проблем несталих родитеља, али нисам овог момента спреман да то децидно тврдим, значи без икакве намере да заобилазим.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, реците ми Ваш брат рекли сте одлази 12.?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јула.

НАТАША КАНДИЋ: Јула је у Ђаковици, добија од комшије информацију да су три дана пре тога виђени?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Нестали.

НАТАША КАНДИЋ: Сад када, ко даље наставља ту комуникацију са КФОР-ом, Ваш брат или уопште јел настављена нека комуникација потраживања података?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Ја ћу морати да вам испричам онда детаље тога па ћете ме из тога боље разумети, ако дозволите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте, само укратко, само укратко пробајте одговорити јер то није предмет.

НАТАША КАНДИЋ: Знате шта ја хоћу да Вас питам када Ви сазнајете зато што знам велики број породица је тада комуницирао преко различитих, а и директно са КФОР-ом и знам да су како су добијали податке, да ли је нађено тело, до сведока неки су долазили, људи су се налазили овде у Србији, многи сведоци значи Фонд за хуманитарно право је већ у октобру 2000. године издао књигу и ту је највећи број оних који су нестали, је било врло поуздано да више нису живи и ја хоћу да Вас питам да ли Ваш брат добија званичну информацију од КФОР-а или Ви на неки други начин кад сазнајете да Ваши родитељи, извините молим Вас, жао ми је, да нису живи?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Пазите ту информацију нисам, ја Ваш рад ценим и ја сам радећи на досијеу Ким. и Ваш рад користио, да Вам кажем мало се нећу сложити са Вама и Ви тај саобраћај између КФОР-а и жртава српских је '99. малтене није постојао, ту се нећемо сложити, али није сад то тема.

НАТАША КАНДИЋ: Па добро.

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: О том можемо кад се будемо срели, ја имам доказ. Мој брат је стицајем околности био преводиоц једно време КЕЈДОМ-а, тако да је он раније отишао, ми смо чим смо се повукли схвативши каква је ситуација значи он је две недеље провео у Приштини, ја морам детаље, да би био јасан, а бићу кратак. Одатле је убедио једног британског официра да за противуслугу коју сад нећу спомињати да одвезе у зону италијанског КФОР-а, одвео га је до стана, видео је

разваљена врата, изашао је први комшија Даја и рекао му је бежи одавде каже твоји родитељи су пре три дана одведени, значи овако му је рекао. У том моменту је мој брат са британским официром тражио да оде у штаб УЧК који се налази у Дому културе и ту је приметио возило очево и на основу тога је настала свађа између тих неких момака пошто је мој брат одрастао у Ђаковици и знао је све те момке и све остале који су ту били и имали у притежењу то возило да је направио проблем да је ОВК онда видевши таблице регистарске КФОР-а на британском ципу знао да је овај дошао на територији која му не припада и онда су рекли британцу да је то мућка и да ће га пријавити. Британац, мој брат је тада вероватно се изгубио, британец је на силу значи брата ставио у ципа, одвео до Приштине. Мој брат није смео више да остане у Приштини, зато је побегао према Црној Гори јер је британски официр био угрожен, ја ћу вам рећи да се докаже да је за новац то све урадио и мој брат је морао илегално да побегне у Митровицу из Митровице, тако да није имао времена да више истражује. То је судбина, то је истина.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, али реците ми кад сазнајете?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Ја сам значи њега у Рибаревини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сутрадан?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Пронашао брата, сутрадан, то је 13.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако рекосте.

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: И тада сам га стрпао у возило и дошао у Србију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, питање је пуномоћника да ли сте практично, да ли сте икад сазнали шта је било са вашим родитељима дефинитивно да ли су или још увек се воде као нестали?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Још увек као нестали. Још увек, али сам на пример утврдио да су Хеклен Ходај, Армиш Купи, Фатон Дуљатаху и још неки вероватно учествовали као припадници ОВК у свему томе и Вашој књизи се они помињу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Према микрофону, према микрофону господине.

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Користио у раду, јесам.

НАТАША КАНДИЋ: Реците ми молим Вас, Ви кажете да сте службено распитујући се дошли до податка да се албански притвореници и затвореници који су пребачени у Србију да се налазе у Нишу и у Прокупљу, па то је била опште позната информација, знало се да су пре 12. јуна пребачено 2100 затворених лица, притворених и затвореника да су пребачени у Србију и то је био и још Забела и Пожаревац и било је нешто и у Крушевцу, Прокупљу, Сремска Митровица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питање?

НАТАША КАНДИЋ: Е сад ми реците да ли постоји нешто друго што сте Ви сазнали осим те опште познате информације да се они налазе нешто о браћи Битићи?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Мислите да ја нешто сада ту кријем.

НАТАША КАНДИЋ: Не, не, ја питам Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, добро, па сведок је одговорио да ништа изузетно.

НАТАША КАНДИЋ: Онда ми реците.

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Не, додаћу ово због опште познатог, да не остане тако, знате шта мене је интересовало ја сам имао прилике да тај транспорт када је учињен, да на неку не учествујем у том транспорту тих затвореника, да будем очевидац ту да се то дешавало, логично је да призренски затвореници буду на једној локацији, а не на више колико се ја сећам тада и немојте ми замерити, ја ћу сада ићи мало даље да покушам да вам помогнем. Мени се чини да сам са Пеђом управником затвора, али не питајући Битићи, управником затвора из Призрена у том времену контактирао и питао га где се налазе лица из Призрена која су притворена и тад је

чини ми се, али опет све је то чини ми се пао, да је павиљон Ц у нишком затвору и то је децидна ствар коју сам и Фатосу рекао, значи ја сам био у том моменту у некој врсти заблуде.

НАТАША КАНДИЋ: Само молим Вас да буде јасно, од кога Ви узимате ту информацију да је могуће да се они налазе нпр.у нишком затвору, од кога?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Ја сам рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не они, него лица са подручја Призрена. То је рекао.

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Да, да, то сам рекао.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, а реците ми да ли.

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Делом у Прокупљу, делом у.

НАТАША КАНДИЋ: Када Ви почињете оно што сам ја схватила, када Ви почињете тај разговор са Фатосом, Ви располажете и идете са том информацијом да Ви знате?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Не.

НАТАША КАНДИЋ: Да Ви знате где су браћа затворена?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Очигледно да сам се ја погрешно изразио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је, тако смо разумели.

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Да, очигледно сте ме погрешно.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, а да ли вама Митровић Мирослав?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: А Хасан Кабаши је гарант између мене и њега да ћу ја испоштовати договор, да ће он испоштовати договор, мени се чини да сам то објаснио.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли Вама Митровић Мирослав преноси неке информације о могућој локацији где се налазе браћа Битићи?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Нисам сигуран, чини ми се да сам чуо причу значи од њега, али опет нисам га слушао с ногу, значи мислио сам да манипулише и да хоће да заради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумео сам.

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Нисам чак у том моменту веровао да су то амерички држављани, чини ми се да ми је и то помињао, значи имам лоша искуства знате шта од тог момента кад су нам родитељи госпођо Наташа, с ким год сам разговарао част изузецима и вама сви су тражили новац да би нам помогли.

НАТАША КАНДИЋ: Па није Вам Роксанда тражила новац?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Молим?

НАТАША КАНДИЋ: Па није Роксанда тражила новац, немојте тако баш.

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Па није Роксанда који су требали да нам помогну госпођо, ја сам био прецизан од КФОР-а па

НАТАША КАНДИЋ: Па није молим Вас, КФОР није тражио новац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, немојмо сада о томе.

НАТАША КАНДИЋ: Добро није то битно.

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Није проблем.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли ову информацију коју Ви добијате од Мирослава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само моменат, немојте да ширимо причу.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли молим Вас Ви ову информацију коју кажете можда добијате од Мирослава да Вам он каже о некој локацији, да ли Ви то користите у разговору са Фатосом?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад не разумем како да ли користи.

НАТАША КАНДИЋ: Па зато што каже да је Мирослав рекао да су негде затворени.

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Ја сам радио и обавештајне послове, могуће да после дебакла када сам видео да је да Фатос и Хасан Кабаши очигледно

манипулишу, моје је убеђење могуће је да сам ја, ја сам радио у обавештајним службама могуће да сам ја дозирао одређени податак који ми је Мирослав.

НАТАША КАНДИЋ: Е сад нам то реците?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Не могу да се сетим.

НАТАША КАНДИЋ: Па добро, па покушајте.

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Могуће да им је он рекао да су у Нишу.

НАТАША КАНДИЋ: Сећате се свега другог, али реците ми са чим Ви идете према Фатосу, пазите оно што сте Ви данас рекли?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па рекао је.

НАТАША КАНДИЋ: Не, нисмо разумели.

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Затвор у Нишу, павиљон Ц.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И онда му они кажу овамо је то тешко проверити и он схвати да или да нешто није уреду или да не показују довољно интересовања и ту се прекидају контакти.

НАТАША КАНДИЋ: Али то је значи, Ви не проверавате ту информацију?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Не.

НАТАША КАНДИЋ: Е сад ми реците Ви сте, пазите Ви знате тада колико је?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Нисам ни од Фатоса то тражио, хтео сам информацију бар колико сам ја дао.

НАТАША КАНДИЋ: Колико је људи тада нестало, колико је нађено њихових тела, Ви сте полицајац значи Ви сте, Ви нисте више у том измештеном центру Призрена, него се налазите сада у оквиру МУП-а Србије, јел тако?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Да.

НАТАША КАНДИЋ: Е сад оно што мени није јасно, извињавам се, да Ви као полицајац можете да радите то што сте урадили, да Ви значи потпуно једно произвољну, непроверену информацију узимате и Ви сад то саопштавате, користите у неким разговорима са Фатосом Битићијем?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Да, тачно је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, мислим не морате одговорити на ово питање, ми смо разумели, он је и син.

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Ја сам рекао да сам тада имао приватно својство.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми смо разумели ово.

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Ја сам се оградио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Господине Петровићу одговарајте само кад вам дозволимо, добро.

НАТАША КАНДИЋ: Е сад.

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: И Ви бисте тако, то је из крајње нужде. Знам да није уреду, али је крајња нужда.

НАТАША КАНДИЋ: Оно што бих још волела да нам објасните, Ви сте службено могли имати информација да је највећи број нестанака извршен до краја '99. и да се онда?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Прва три месеца.

НАТАША КАНДИЋ: Тако је, и да је после те приче о неким затворима на Косову да су више лансирани од људи који су тражили новац, а кажите ми да ли Ви службено, Ви сте нам рекли да сте сазнали службено онда када почињете да радите на досијеу Ким., али кад добијате службену информацију о томе да су ваши родитељи да нису живи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па није никад добио.

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Ја сам 11.09. од мисије Уједињених нација добио податак да су моји родитељи живи, да су у логору.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Окрените се према микрофону господине Петровићу.

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Вебехија је потписао, ту пише ако сме кратак је, «на основу вашег захтева око доле наведеног лица обавештавамо вас да су здрави и живи и налазе се у логору или заробљеништву, сазнали смо, који су преговорима дошли до сазнања, вашна акта преко Центра за мир и толеранцију у Приштини и преко господина Сокој Ћуса», ја сам предузео исто мере, али не би желео да те људе компромитујем нисам желео да их помињем јер намају удела у овоме, мене је давана лажна нада.

НАТАША КАНДИЋ: Али знате шта мени није јасно, ја знам.

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: И то је мотив онда кад вам неко се обрати касније и каже знате шта, ја могу да вам помогнем око родитеља, а ја мислим да свако нормалан ће се прихватити. Знате шта служба се може изгубити, може се поново стећи, родитељи кад се једно изгубе, нема више назад.

НАТАША КАНДИЋ: Знате шта ме још занима, ја неznam ни за један случај размене, они који су били у затворима у Србији са неким ко је био лишен слободе или неко задржан на Косову, а по овоме што Ви нама овде данас кажете и у шта сте се Ви упустили Ви сте шта веровали да је тако нешто изводљиво, па Вас питам има ли, јел Вам познат неки случај такве размен као што сте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се питање. Немојте молим вас, па мислим толико ширимо причу. Нећемо тако. Он је човек рекао да би уложио све снаге, ишао би. Господине Петровићу, господине Петровићу немојте одговарати на питања, схватили смо Вас добро.

НАТАША КАНДИЋ: У организацији државе је то рађено? Није. Па оно што бих ја волела ја мислим да је то драгоцено да знамо, како уопште је мислио да може да некога из затвора мења за?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не, човек је рекао да би ишао код свих челних људи ове државе ако има неке наде да би ишао, инсистирао и тако даље покушавао да тако што направи. Мислим искрено онако људски мислим не разумем, сад заиста.

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Ја сам рекао, видите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А на страну то што је ово потпуно.

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: И све доле остављамо и дајемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мимо претреса и пуно тога је мимо овог претреса, ајте да се вратимо на суштину.

НАТАША КАНДИЋ: Па ја, морам да признам да овај још увек не разумем одакле да он то повеже и да мисли да је Фатос Битићи који живи у Призрену, он је у то време колико има 18 година, он је `89.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је рекао не Фатос, него припадници бригаде и тако даље.

НАТАША КАНДИЋ: Онда, 18 година, његова браћа и отац живе у Америци, његова мајка само живела у то време у Призрену, да Ви мислите да је неко ко је имао 18 година у стању да врши неке.

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Погрешно сте ме разумели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок је то објаснио, сведок је то објаснио. Немојте понављати.

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Фатон Дуљатаху је припадник ОВК који је чувао стражу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте понављати.

НАТАША КАНДИЋ: Не, не.

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Не Фатос Битићи, Фатос није очигледно могао ништа да уради. Не знам други је хтео да.

НАТАША КАНДИЋ: Јесте са Мирославом Митровићем још неки пут разговарали после тога?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Иако је било контаката то је било на његово инсистирање, али уз само оно културно поштовање, иначе никаву ни од почетка ни касније му нисам придавао никаву важност. Значи да апсолутно не могу да се ту изјасним.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, и моје последње питање пошто сте врло категорички рекли да Обрад Стевановић није био командант Посебних јединица полиције, реците нам ко је био командант Посебних јединица полиције?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: То би морао да вам елаборирам. У зависности од временског интервала и у зависности знате како ја гледам то на Косову те догађаје 98-99. веома су комплексни догађаји, догађаји су наметали неке ствари, пре свега мислим да не смете полицију гледати као војску, значи апсолутно такво устројство неко не можете код полиције устројити и да желите. Мислим да је командант ПЈП-а био задњи командант је био Обрад, а да није ни постављен у том звању '93-'94.

НАТАША КАНДИЋ: Па јел то може да значи да је после неко стално био дефакто, али не и дејуре да је био?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Не би да лицитирам, ја би кад бисте ми то дали у задатак значи, мислим суд, онда би морао да донесем једно брдо документације овде мислим и онда би можда би из тога могли да закључите периодично, а поготову за рат ко је био.

НАТАША КАНДИЋ: А кад кажете ово можда је био, можда је био Обрад Стевановић, на који период мислите?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Не, не, Обрад је кад су формиран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не рекосте, последњи је био.

НАТАША КАНДИЋ: Последњи да?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Последњи да, '94-3. године тада кад су формиран чини ми се да тада то није био предмет мог истраживања. Значи моје истраживање је '98-'99. и 2000.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

НАТАША КАНДИЋ: А Ви сте на Косову, који постоје неки подаци јавни не знам колико је то тачно, да је Горан Радосављевић Гури био заменик команданта Посебних јединица полиције?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: По свим папирима које сам ја имао у поседу, Горан Радосављевић Гури је био помоћник руководиоца штаба за Посебне јединице полиције, ако бисте то.

НАТАША КАНДИЋ: А ко је био онда руководилац штаба?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Сретен Лукић.

НАТАША КАНДИЋ: Па зар он није био руководилац оног штаба за Косово?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Па о томе причам.

НАТАША КАНДИЋ: А ко је онда командант Посебних јединица полиције?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Ја сам и на то питање одговорио и рекао да нисам могао да наиђем на ни један доказ да би могао сада да тврдим нешто јел знате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је то тај и тај именом и презименом?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Да, не бих могао. Јер ни један документ нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, тако смо схватили.

НАТАША КАНДИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље молим, одбрана.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Ја ћу понешто и о предмету. Ево да се наслоним на задње питање, да ли постоји командант Посебних јединица полиције у том периоду?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Ако бисмо, питање је интересантно, ако би ја а и многи моје колеге који смо радили на том досијеу Ким., ако бисмо утврдили да нисмо пронашли ни један документ, а извукли смо архиве из свих СУП-ова који су дислоцирани, значи знате шта ако је неко у МУП-у хтео то да унитши, могао је али знате кад то шаљете у 33 СУП-а онда неки траг мора негде да остане, онда сте Ви веома близу истини, а не би могао да тврдим.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли је ПЈП, да ли су то Посебне јединице полиције у множини или је то једнина? Да ли има више Посебних јединица полиције или има једна Посебна јединица полиције под ознаком ПЈП?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Више има тих јединица, односно одреди тако су се.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли они имају истог команданта, једну особу за команданта?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Ја сам мало пре у одговору једном рекао да не треба полицију гледати као војску, значи ту је управо кумовало овој ситуацији да сваки одред је имао свог команданта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Свог команданта.

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Нпр. интересантно је да ћу вам рећи да упућивање депеше којима се упућује нпр. одред ПЈП-а из Новог Сада или из Ниша на задатак на Косову, потписује начелник ресора, тада Ђорђевић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А не неко ко би био командант свих одреда?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Командант би онда добио налог, ако би као у војсци гледали, добио од начелника ресора, садашњег директора налог и он би послао циркулар и рекао знате шта крећите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумем, добро.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Ви сте данас рекли на питање председника већа, да су браћа Битићи, ако сам добро разумео припадници Атлантске бригаде?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Да.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Када Ви то сазнајете?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па рекао је то, радећи.

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: То сам када сам почео да радим на досијеу Ким.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Можемо ли годину да знамо само?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реко је после јуна 2001., након јуна 2001., почев од тада ради на том досијеу.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Али сазнајете кад су они, можете и 2005. да сазнате?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Па видите нешто у првој години, тој 2001. сигурно нисам сазнао, касније ће тај податак бити, али не могу вам сада рећи, нисам се припремао на та питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, добро то сте рекли.

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Али сам предложио да ту књигу узмете и у њој ћете видети кад је стигла у наш посед и све остало, значи тражите и ко је набавио и како је дошла до нас, да бисте чисто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога се то може затражити?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Од Службе за истраживање ратних злочина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али Ви рекосте да сте то њима упутили?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Не, предао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте то њима предали?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: По наређењу министра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то једна једина?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: По наређењу министра, значи ја сам комплетан досије Ким. претпрошле године записнички, то је око 20 000 досијеа предао Служби за истраживање ратних злочина.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То ја тражим већ 4 недеље и не могу да добијем, тај досије је још увек на путу.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: То је само једна од теза одбране, да овде управо држава опструише поступак, јер ни један, молим Вас ни један радник полиције никада није поставио ни једно питање у преткривичном поступку везано за ту књигу нити је имао истражни судија, нити је ми имамо данас, Ви данас нешто тврдите, а ми смо ваљда требали то да имамо да бисмо спремали одбрану. Као што нема метка три године, као што нема ничега, једино има двоје окривљених на оптуженичкој клупи који свакако то нису могли да спрече. Извињавам се, извињавам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Досије Ким. је збирка колико хиљада досијеа?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: 20 000 досијеа, то један рад од 4-5 година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 20 000 досијеа.

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Значи предмета, то ми у полицији тако то да не испадне.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Следеће моје питање је ко се бавио, Ви кажете радили сте у Призрену, рекли сте и шта сте радили, ко се бавио кривичним делима тероризма, службе непријатељској војсци, шпијунаже и тако даље, чија је то надлежност била?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Надлежност Ресора државне безбедности, коју сад баштини, значи ту је често заблуда стварана, значи они су носиоци и ми кад поступамо можемо само под њиховим значи тако је било и у време рата.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Добро.

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Не може се мимо њих, то је њихова надлежност. То је она глава, кривична дела.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Добро, када сте писали ту књигу рекли сте да сте имали материјале Државне безбедности?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Не знам на коју књигу мислите?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте сакупљали.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Ту Ким.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Те податке за досије Ким., рекосте да сте имали да сте користили те архиве, тако рекосте?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Начелник ресора је био Сретен Лукић, у то време дошли смо до података да је служба Ресора државне безбедности радила одређени материјал са Косова за потребе Хашког трибунала. Ја сам предложио и послушали су ме, а из ове службе су били вољни и дали су нам једну копију значи комплетног њиховог материјала који се односи на дешавања на Косову `98-`99. године.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Значи моје кратко питање.

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Тако да сам ја успео да уклопим материјал јавне безбедности и материјал Државне безбедности и да ту буде један кредибилан материјал.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Моје питање је да ли у материјалу Државне безбедности има било шта и ако има шта има кажите суду о браћи Битићи?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Спреман сам то да вам проверим ако ми буде дозвољено, сада тренутно не би могао то, ради се о огромном материјалу, знате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Петровићу како то можете проверити?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Ја не радим на тим пословима ја сам мало сада јелте, заборавио сам се мало, то Ви можете проверити преко Службе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако сте све те досијее упутили у Службу за истраживање ратних злочина, како онда, онда Ви не располажете копијом њиховом, не?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Не, не, апсолутно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда како можете проверити?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Не, не, погрешно сам се изразио, не могу ја, али рекао сам вам да преко те Службе, сходно да део радника који су радили самном, значи на формирању њих троје, је остало инкорпорирано у ту службу управо из разлога да би могли да врше те претраге. Значи имате основа да од њих тражите и да добијете евентуално ове податке, само што инсистирајте да темељне буду провере. Значи ради се о огромној количини материјала. Значи Ресор државне безбедности негде 60-70 регистратора има у физичком, а има тога у електронској бази, тако да огроман је материјал, али је све класификовано.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Лако, никако не можемо доћи до тога, зато Вас ја и питам да ли Ви знате да ли је у Ресору државне безбедности нешто постојало за браћу Битићи, молим Вас ако можете децидно да ми одговорите?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Не.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Знате, не знате?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Не, овог момента на.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не зна, не зна.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: А знате да је то постојало, ако сам добро разумео у некаквим албанским извештајима?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Ја сам рекао да у албанским извештајима значи је постојао тај проблем те браће Битићи који смо ми, значи ја сам ту дошао до конкретних сазнања, превео, једна од улога мојих у том досије Ким. зато што ја читам, пишем и говорим албански, значи апсолутно то је моја улога, значи ми смо из тих њихових књига сазнали за ту судбину и онда је то разрађивано, онда је тражено нешто мени се чини од тужилаштва, ту опет нешто је испитивано и не знам одговор су радили други људи, ја сам само учествовао.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Господине Петровићу Ви сте овде, суд Вам је рекао сведок, Ви као сведок говорите о сазнањима које Ви имате, значи да ли сте прикупљајући те доказе дошли до неспорних доказа јер Ви овде данас тврдите да су они припадници Атланске бригаде, значи која је поузданост доказа које Ви имате, из чега Ви?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е па то ћемо.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли су то неке песме, па као што је имао тужила, то је питање, значи сведок децидно каже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, не можемо тако, не можемо сад тражити од сведока да оцени поузданост.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Па нек нам каже извор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Извора, поузданост оних извора за сопствене тврдње.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Извор сигурно да извор нису збирка песама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је нешто чему је место овде у судници па да сви погледамо и онда суд да да коначну оцену о поузданости тога.

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Знате шта је, ја са ове временске дистанце ја покушавам да вам помогнем, али верујте немојте ме онда ако негде направим грешку, а нећу, грешка да постоји тај извор није грешка, али у интерпретацији немојте ме баш држати за реч.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Ја сам понео за родитеље материјал, да сам знао да ћете ме то питати, да ме неко припремио ја би понео и то, па би овде одмах.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Говоримо о времену `99. године, значи Ви сте тада начелник, то је време бомбардовања то време позиционирамо питањем, Ви сте тада начелник криминалистичке полиције јел тако, у Призрену?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Јесте, секретеријата у Призрену.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Добро, интересује ме тада да ли имате икакве податке о браћи Битићи који долазе?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па питали смо.

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питали смо га, нема.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Ја се извињавам нисам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Много је ствари говорио. Да ли сте тада имали икакве податке о постојању Атланске бригаде?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исто је рекао, не тада, него тек касније када је почео да ради на досијеу Ким.

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: О Атланској бригади.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Петровићу, одговорили сте на питање.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Како сте се изјаснили да су они припадници Атланске бригаде, да ли имате сазнања да су они били у неким ратним дејствима и у којим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је све одговорио.

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Ратна дејства.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је сад.

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Су била оваква по мојим сазнањима, значи оно што у најбољој намери да вам помогнем, значи чега се сећам.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Кажите и извор сазнања.

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: На Паштрику. Е сад више извора. На Паштрику је дошло до пробоја линије одбране које је држала наша држава управо под акцијом стрела у којој је по тим изворима учествовала и значи разумели сте ме, долази са албанске стране до пробијања линије одбране од стране припадника ОВК који су из Падежа и Кукса и осталих где су били ти логори кренули у организовану акцију «Стрела», «Кодирана стрела», е тад ће доћи до пуцања на целом том фронту од Горожупа до Кошара и доста је било и жртава, све то можете наћи тамо.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли сте Ви те жртве непосредно видели?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Не, ја их непосредно нисам видео, али постоји респектабилна документација која вам ту може помоћи.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: да ли сте радили било какве увиђаје на Косову доле?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Да, рађени су увиђаји и од нас и од војске.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли сте радили увиђаје где су страдала лица припадници ОВК или УЧК?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Радили смо, само нешто кад говоримо о овом инциденту, у ствари није инцидент, пробоју знајте у то време 5 километара уз државну границу је строга надлежност војске и војног тужилаштва, тако да ми са цивилним судовима нисмо у том делу радили увиђаје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад се Ви браниоче удаљавате.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Значи ја сам Вас питао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браниоче и Ви се удаљавате од теме.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Не удаљавам се, моје је конкретно питање да ли је радио увиђаје на покојним припадницима УЧК и ОВК?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Јесам.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли су имали плочице?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Не.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Врло јасно питање, сад што он одговара оно што ја не питам, то је.

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Плочице нису имали и био сам у прилици значи да радим увиђаје погибија униформисаних и њихово сахрањивање значи, а у најчешћем случају сам био ауторизатор свих извештаја који су ишли према тужилаштву и према суду пошто смо ми те увиђаје радили по, значи по ЗКП-у томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Тако да сам гледао фотографије и списак нађених ствари, знате крим техничар када ради, онда ради нађене ствари нисам а то можете проверити, значи у досијеу Ким. постоји под досије «А» који се односи само на смртне последице, значи свих регистрованих безбедносних догађаја на Косову од '98. до '99. хронолошки сређене, где је смртна последица без обзира да ли је припадник ОВК-а, да ли је цивил, да ли је од чега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле нису имали плочице?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: И постоје фотографије и видео материјал који вам може исто помоћи.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Добро, да ли сте налазили код било кога плочице?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: То сам већ реко, не.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Код припадника УЧК, ја кажем код било кога? Не код припадника полиције, припадника војске, КФОР-а, немам појма.

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Да, разумем Вас, чак ни наши војници нису имали, очигледно је неко направио то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Значи никада нисте плочице никакве видели?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Ја нисам.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли знате када су браћа Битићи ушли на Косово?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Припремајући се за ово да треба да дођем овде да вам кажем нешто сам из чланака не знам којих видео да је 08. датум када су били ваљда пуштени из затвора, то је било.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Питао сам на Косово кад су ушли господине?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Ма јок, не, не. Једино тај податак знам који је везан за то време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али то из новина везано за ово суђење.

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Мени се чини на интернету да сам то негде, чланак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Добро ја питам о непосредним сазнањима, званично смо ми победили на Косову па на основу тога можете, и то пишете књигу. Да ли сте радећи у СУП-у Призрен знали ко су припадници УЧК у Призрену? Да ли се то знало?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Па то ми је и био опис посла, знате у време ратног стања и пре рата, значи као начелник криминалистичке полиције било нам је наређено да садејствујемо са ресором Државне безбедности, значи основни посао је био да идентификујемо припаднике ДТГ-а, значи и да их једноставно евентуално

лишимо слободе и спречимо у даљим активности и помогнемо јединицама полиције које су на терену радиле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Након Кумановског споразума да ли постоје ратни сукоби на Косову након Кумановског споразума, да ли постоје ратни сукоби на Косову, након повлачења полиције и војске након Кумановског споразума? Значи након Кумановског споразум?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У јуну месецу, након повлачења војске и полиције?

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Након повлачења војске и полиције, да ли има било каквих ратних сукоба на Косову и у граничном појасу? Говорим о ратним сукобима?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Само између којих страна? Мислите српске, не, не.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Било каквих оружаних сукоба?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Не, не, апсолутно, ми смо толико били дисциплиновани мислим зачуђујуће је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро не знам ко би се сукобљавао, ако су се повукле војска и полиција, ко би се сукобљавао.

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Знате, није дошло чак до грешке, толико је значи дисциплиновано било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Ја само читам оптужницу, председавајући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па немојте браниоче оптужницу.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Па да видимо да ли има сукоба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужница ће заслужити своју овај и правну и чињеничну оцену овог већа, а сад да.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Добро ја постављам питање да помогнем тужиоцу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да нам сведоци у том смислу помогну то је нешто друго. Добро.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Немам питања више.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Извињавам се. Нешто ми није јасно. Да ли је у тој акцији «Стрела» учествовала тзв. Атлантска бригада?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па рекао је то.

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Више да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Рекао је више да, више него да.

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Али најбоље то да проверите, ипак се ја спремам за.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени? Немају питања сведоку. Имате још нешто да кажете господине Петровићу?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Ја сам и прошли замолио да кад се решева проблем, ја са Фатосом се и сада вишам, кад се решева проблем и решимо проблем на жалост тако како је решен браће, да се реши проблем и мојих родитеља. Тражим да све службе знам да су укључене и које су укључене, компетентно тражим од оних који прате ово суђење да помогну да се реши и мој проблем. Тада ће најбоље бити све и ја ћи бити ослобођен неких ствари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Надамо се да ће Вас чути. Бранилац.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Питање је да ли постоји неки кривични поступак везано за нестанак Ваших родитеља?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Осим што сам ја подносио кривични поступак није ми познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, Ви то не знате. Господине Петровићу да ли тражите трошкове што сте дошли данас у суд?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Не.

Даљих питања сведоку нема, сведок нема ништа више да изјави.

Трошкове доласка не тражи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала, можете ићи господине Петровићу. Можете, можете ићи, хвала лепо.

Наставићемо сутра у 09,30 у истој овој судници.

Сведок Обрад Стевановић је уредно позван.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако да се надамо да ће доћи. Наравно, наравно.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА